

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

utgave 6, årgang 74

www.universitas.no

torsdag 27. februar 2020

WELCOME TO BALLROOM BABY

Her er det butch queens, drag queens
og transpersoner som regjerer.

Kultur s. 12–17

«OBLIGATORISK» AVGIFT VAR FRIVILLIG:

Nå har
ÉN AV FIRE
droppet å betale

Nyhet s. 4–5

Møt studentene i
**maktens
korridorer**

Nyhet s. 6–8

**NORSK STUDENT I
KORONA-KAOS:**

–Folk er paniske, og det er
mye mindre folk i gatene

Nyhet s. 11

MENINGER

Redaktør: **Selma Jøner**
selmajoner@gmail.com 938 08 470

Nyhetsleder: **Jantra Pernille Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Fotosjef: **Odin Drønen**

Desksjef: **Synne Hellevang**

Nettredaktør: **Rasmus Gorset Berg**

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Skjerm studentene, ikke bare Exphil

Exphil er ikke bare Universitetet i Oslo sin aller største emne, men er til stadighet gjenstand for hissig debatt både hva gjelder fagets eksistensberettigelse og undervisningskvalitet. Enten man elsker eller hater Exphil, burde man kunne enes om at nedleggelse av den såkalte seminarvarianten er en fryktelig dårlig idé. Heldigvis er forslaget om å gjøre nettopp det nå skroket.

Over 50 prosent av studentene som melder seg opp til selvstudium i Exphil stryker. Blant studentene som melder seg opp til den såkalte «seminarvarianten», er strykprosenten nede i tre prosent. Derfor er det en riktig beslutning av ledelsen ved Det humanistiske fakultet at Exphil-undervisningen skal bestå, til tross for store økonomiske problemer ved Institutt for filosofi, idé- og kunsthistorie og antikke språk (Ifikk).

I desember ble det nemlig klart at færre reiser og kutt i kaffetilbud og tidsskriftdistribusjon ikke var tilstrekkelig for å stanse krisen ved Ifikk. Khrono har publisert en rekke saker som dokumenterer historikk i saken og store uenigheter om hvordan skyld og ansvar skal fordeles i den mildt sagt innviklede budsjettssituasjonen.

Det er blitt rettet ramsalt kritikk mot fakultetsledelsen for å skylde på instituttet, mens en rekke representanter fra både instituttet og fakultet er enige om at mye har gått galt på én gang. Et salig rot, med andre ord. I ukens avis etterlyser fagutvalgsnestleder Sindre Brennhagen tydeligere informasjon om hva fremtiden bringer. For uavhengig av hvem som skal lastes, er én ting sikkert: Det er ikke studentene som er ansvarlig for problemene. Det bør etterstrebese at også Ifikks egne studenter rammes i minst mulig grad, når instituttet nå skal spare penger.

Det er ikke studentene som er ansvarlig for problemene

Beslutningen om å skjerme Exphil legger et ekstra press på arbeidsgruppen som nå skal vurdere mulige innsparingstiltak frem til mai. I februar fikk de klar beskjed fra styret om at de skal lete etter virkemidler som i tillegg til Exphil-skjermingen ikke innebærer nedleggelse av fag eller oppløsning av instituttet. Dette gir gruppen et trangere handlingsrom. Om konklusjonen blir at Exphil vanskelig kan skånes uten at Ifikks egne studenter blir skadelidende, bør det settes inn ekstraordinære tiltak. Å gi unntak for stillingsstans er ett mulig alternativ.

Saken er nemlig den, at flere av dagens Exphil-ansatte vil gå av med pensjon i løpet av kort tid. Samtidig er også Ifikk rammet av HF's stillingsstans som ikke tillater nye ansettelser. En skjerming av Exphil kan derfor i verste fall medføre at filosofi og idéhistorie må avse flere ressurser til universitetets største fag. Vi håper arbeidsgruppen gjør en helt ærlig vurdering av hvorvidt det er realistisk å skjerme Exphil uten at det går utover studiekvaliteten til filosofi og idéhistorie-studentene, som allerede har måttet kjenne på konsekvensene av krisen. Hvis dette ikke lar seg gjøre, må rett og slett universitetsledelsen på banen. Vi kan ikke ha det sånn at et en institusjon som ikke går i underskudd på universitetsnivå, tillater seg at studentene må ta støytet for feil som begås på fakultets- og instituttnivå.

Ett oppdrag? Det blir full fleksibilitet og ingen rettigheter, vær så god takkskaduha.

Å være sin egen sjef kommer med en kostnad

Kommentar

Sunniva Bjerkaas,
journalist for Universitas

Det oppdragsbaserte arbeidslivet: gigøkonomi, frilansing, plattform-markedet. Kjært barn har mange navn, men alle refererer de til en moderne arbeidsform som innebærer frihet til å velge selv når og hvordan du vil jobbe. For frihetssøkende studenter kan det nesten virke for godt til å være sant. Og som oftest er det nettopp det.

Oppdragsøkonomiens inntog i Norge byr unektelig på spennende muligheter for studentene. Frihet fra den klamme ni-til-fire-jobben, stor fleksibilitet og gode muligheter for inntjening – når det passer deg. For hvem trenger egentlig tradisjonelt arbeid når vi kan velge selv? La oss være ærlige; i en hverdag der en månedlig utbetaling på skarve 8000 kroner fra Lånekassen langt ifra realiserer fulltidsstudenten, er norske studenter pent nødt til å sjonglere studier med deltidsjobb. Muligens inkluderer studietilværelsen én eller flere praksisperioder – definitivt mange eksamensperioder. Det er derfor mange grunner til at oppdragsøkonomien ønskes velkommen, og det er nærliggende å tro at et betydelig antall studenter i dag benytter seg av mulighetene den bringer.

Vi kan ikke risikere at studenter blir de nye løsarbeiderne ute på oppdrag

Men hva er det vi egentlig snakker om her? Oppdragsøkonomien handler om tjenester som formidles gjennom digitale plattformer, der plattformen fungerer som tredjepart og formidler kontakt mellom tilbyder og etterspørter. Tjenester for persontransport, bilutleie og overnatting har hittil fått sterkest fotfeste i Norge. På minsmåjobb.no er det imidlertid fritt frem for å melde inn ymse jobber du selv vil ha hjelp til eller tilbyr å utføre, være seg flyttevask, katepass eller leksehjelp. For å være mellomledd tar siden et gradert gebyr, gitt den totale prisen på tjenesten som leveres. Utbredelsen av denne forretningsmodellen – som påberoper seg å kutte drastisk i unødvendige administrative kostnader – kommer, paradoksalt nok, med en desto høyere kostnad. For hva er egentlig konsekvensene av å være sin egen sjef?

At ingen har arbeidsgiveransvar overfor deg, betyr følgende: adiós til sykepenger, feriepenger og tjenestepensjon. Det blir ikke trukket skatt – den må du selv rapportere inn til skatteetaten for å unngå skattesmell. Du får ingen arbeidskontrakt og vet ikke når du kan forvente neste oppdrag. Du har sjelden påvirkning på lønn, da plattformen ofte fastsetter pris og trekker sin andel før tilbyderer får sine penger. Du er ikke omfattet av yrkesskadeforsikring, og attpåtil selv ansvarlig for at HMS er i orden. Disse forholdene slår åpenbart dårlig ut for både studenter og andre som skulle begi seg ut på oppdragsøkonomiens slagmark. Hvis man blir syk eller skadet på jobb, står man selv ansvarlig – noe som kan gå riktig galt om man ikke har forsikringene sine i orden. I klartekst:

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Ellisiv «Snokern» Myrva

Stryk Schmyk

I 1999 kunne Universitas melde at hele 43 prosent strøk på høsten i engelsk grunnfag. Engelskstudent Tore Sæthremoen var ikke fornøyd med undervisningsmetoden. Han etterlyste flere prøver. Men her er greia, til alle dere Sæthremoene der ute: Do that in your own time. Om jeg må gjennom enda et obligatorisk opplegg fordi noen skippertakstudenter er mer skipp-et-tak-studenter, så stryker jeg på pur. Heldigvis fikk de fleste som strøk den gang, karakteren immaturus med mulighet for kont, så de trengte nok bare litt tid til å modne. Fra elev har du kommet, til student skal du bli.

Universitas nr. 1, 1999

Kelner, det er en døgnflue i musikken min

Den 25. februar 1999 spilte psykologistudent Erik Tresselt og matnat-student Kristian Syvertsen på Bylarm i Stavanger. Etter det smalt det for bandet Bingbang. Frognerguttene stilte i all sin prakt opp for et lite intervju angående den skytende karrieren i Universitas i 99. «Vi liker å se på musikken vår som tidløs, men vet samtidig at vi kan bli en døgnflue som mange andre band er blitt», sa et av bandmedlemmene. Vel, kanskje akkurat du skal ta en titt på ukens kulturalender på side 23, og ture innom Bylarm denne helgen? Få med deg noen døgnfluer og kanskje noen artister som skal kokkelere frem en smakfull karriere?

Universitas nr. 8, 1999

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

velferdsstaten vi snakker så varmt om, er rett og slett ikke rustet for arbeidslivet 2.o.

Heldigvis er det ikke bekmørkt. At vi som samfunn tar i bruk ny teknologi og utnyttet arbeidskraft, er et gode. Problemet er at det i dag skjer i uregulerte former. Forretningsmodellen for de nye fleksibedriftene fratar arbeidstakerne lønns- og arbeidsvilkår kun fordi de hevder de ikke er arbeidsgivere. Det trenger ikke være sann. Foodora-streiken i høst er et eksempel på at oppdragstagere kan utfordre delingsplattformene og kreve status som reelt ansatte. For de rosa hjelmene endte det med tariffavtale. For de som fulgte saken, synes det imidlertid åpenbart at

tariffen ikke kom rekende på ei fjøl. Det var en seig kamp – og krevde en fagforening i ryggen.

Vi kan ikke risikere at studenter blir de nye løsarbeiderne ute på oppdrag. Tiden da folk sto med «lua i hånda» er kanskje over, men parallellene til dagens arbeidsliv er slående: Nå står studenter og ungdom med mobilen i hånda og venter håpefullt på neste oppdrag. Fremover må vi utnytte teknologien – ikke la den utnytte oss.

At grunnleggende arbeidsrettigheter er under press, burde være et varsko til oppdragsøkonomiens nyfrelste. To konkrete råd kan derfor være: I. Ikke selg deg billig. Å under-

by andre går ikke bare utover deg selv, men slår også bein under lønnsvilkårene til hele røkla. II. Organiser deg. Når samfunnet skal famle seg frem til svarene på det moderne arbeidslivet, er det både trygt og smart å være på lag med fagforeningene.

Studenter, som i dag lever farlig nært den relative fattomsgrensen, bør være desto mer opptatt av sikkerhetssnettet som et avklart arbeidsforhold gir. Det svinger liksom ikke like mye av den o'store uavhengigheten når man har null opparbeidede feriepenger å svi av.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Rodrigo Freitas

Våt vinter: Allerede badetemperatur i Oslofjorden.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Amund Reigstad
Caroline Vestskogen
Erlend Peder

DESKJOURNALIST:
Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:
Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

OBLIGATORISK AVGIFT VISTE SEG Å VÆRE FRIVILLIG: NÅ HAR ÉN AV FIRE IKKE BETALT

Ubehagelig: Felicia Eline Holdø (22), student på Film og TV ved Høyskolen Kristiania, føler seg lurt til å betale en avgift hun trodde var skolepenger.

I november ble det kjent at en frivillig semesteravgift til Studentunionen ved Høyskolen Kristiania feilaktig var oppført som obligatorisk. Nå har ti prosent bedt om tilbakebetaling.

Fakturaforvirring

tekst Maria Jostad
foto Bjørnar Morønning og Rodrigo Freitas

Høyskolen Kristiania (HK) bekla- get i høst at de hadde merket se- mesteravgiften til Studentunionen som obligatorisk på fakturaen, når den egentlig var frivillig.

Avgiften var ved vårsemete- rets fakturaer korrekt merket, og alle studenter ved høyskolen har fått tilbud om å få tilbakebetalt tidligere avgifter. Alle som deret- ter henvendte seg med ønske om refusjon, fikk en e-post om hvor- dan de skulle gå frem.

Universitas har fått tilgang til denne e-posten. Der kommer det frem at HK har innhentet en juri- disk vurdering for å undersøke i

hvilken grad studentene har krav på tilbakebetaling for tidligere se- mestre, og at dette fremstår som et «grensetilfelle». Konklusjonen er at studentene kan få refundert innbetalt avgift for opptil to år.

Måtte skrive egenerklæring

For å få tilbakebetalt avgiften må studentene skrive under en egenerklæring, der man bekrefter at man trodde det var et obligato- risk medlemskap, og at man ikke har benyttet seg av tilbud fra Stu- dentunionen. Det inkluderer fad- deruke, studentpub, karrieredager og sosiale arrangementer.

Litt under ti prosent av stu- dentene ved HK, fra campusene både i Oslo og Bergen, har krevd tilbakebetaling, får Universitas opplyst.

Derimot har 27 prosent av stu- dentene i Oslo latt være å betale semesteravgiften til Studentunio- nen dette semesteret. Det skriver leder av Studentunionen, Kristof- fer Myklebust Egset, i en e-post til Universitas.

– Hva tenker du om at såpass mange har latt være å støtte Stu- dentunionen?

– Mitt inntrykk tidligere, som nå bekreftes av prosenten vi har blitt opplyst om, viser at Stu- dentunionen har stor oppslutning blant studentene, og at de absolutt fleste setter pris på Studentunio- nens tilbud. Enten studentene vil ha fest, faglig nettverk, en film- kveld eller fotballtrening, så har Studentunionen noe for alle, skri- ver Egset.

En prinsippsak

I kantinen på campus Kvadratu- ren møter Universitas Frederick Mapusa Bråthen (22), student på første året på bachelor i Markeds- føring og merkevareledelse. Han kan ikke huske å ha fått informa- sjon om avgiften til Studentunio-

nen da han begynte på studiet.

– Jeg fikk fakturaen, så at det var en obligatorisk avgift og be- talte den, uten å tenke noe særlig over det. Det er først senere, da jeg fant ut at den ikke er obligatorisk, at jeg reagerte på det. Jeg synes

Jeg føler jeg ble lurt til å betale noe jeg trodde var skolepenger

Felicia Eline Holdø (22),
student på Film og TV på HK

det var en frekk måte å legge det frem på. Det kunne helt klart ha blitt gjort på en mer åpen og ærlig måte, sier han og legger til:

– Jeg vet ikke om det er bevisst eller ikke, men det virker som om de har tenkt gjennom hvordan de kommuniserer når de fremlegger det som en obligatorisk avgift. Frekt og sleipt er de to nøkkelor- dene jeg sitter igjen med.

Bråthen innrømmer at han var

innom tanken om å be om tilba- kebetaling – av prinsipp. Han for- teller at han benytter seg av flere tilbud som dekkes av avgiften, slik som studentpuben og sosiale ar- rangementer som fadderuka og «HK til fjells».

– Det er andre tilbud som jeg ikke aktivt deltar på, men som jeg gjerne kan bidra til og på den måten ha muligheten til å delta. De fleste er sikkert mer villige til å betale den dersom de vet hva pengene går til. Jeg har i ettertid lest meg opp på hva avgiften gir meg, og det er en avgift som jeg gjerne betaler, forteller han.

– Kynisk og utspekulert

Felicia Eline Holdø (22) er student på andre året på Film og TV. Hun uttrykker frustrasjon over hvor- dan HK har håndtert avgiften, når Universitas møter henne på campus Vulkan. Hun trodde først at avgiften var en del av skolepen- gene. Senere fikk hun vite at avgif- ten hadde vært frivillig hele tiden.

– Da ble jeg ganske provosert. Jeg følte jeg ble lurt til å betale noe

Feil på fakturaen: Det var i høst det ble kjent at avgiften til Studentunionen var merket feil på fakturaen til studenter ved Høyskolen Kristiania.

jeg trodde var skolepenger, men så var det ikke det likevel. Det synes jeg var litt ubehagelig.

Holdø sier hun synes det er rart og bekymringsverdig at avgiften først ble omtalt som obligatorisk. Hun forstår ikke årsaken til at de gjorde det.

– Jeg føler at det var for å få folk til å betale, fordi de vet at de kanskje ikke vil få like mye penger dersom det var frivillig. Det synes jeg rett og slett er kynisk og utspøkult, i hvert fall på en skole jeg betaler for å gå på.

– Har du bedt om tilbakebetaling?

– Ja, jeg har bedt om det. Som svar fikk jeg en superlang e-post med sitater fra advokater. Jeg orket ikke å sette meg inn i det med en gang, men jeg skal gjøre det senere, sier hun og legger til:

– Jeg kommer ikke til å fortsette å betale avgiften. Kanskje hadde jeg gjort det om jeg følte det var gode nok tilbud, og hvis jeg ikke følte jeg hadde blitt lurt til å betale for tre semestre.

Vil tydeliggjøre

Markeds- og kommunikasjonsdirektør ved HK, Stein-Oddvar Evensen, skriver i en e-post til Universitas at de er glade for at studentene understreker at de har hatt glede av aktiviteter i regi av Studentunionen.

Frekt og sleipt er de to nøkkelordene jeg sitter igjen med

Frederick Mapusa Bråthen (22), student på Markedsføring og merkevareledelse på HK

– Vi har forståelse for at studenter har reagert på at det i 2019 feilaktig sto at avgiften til Studentunionen var obligatorisk. Høyskolen Kristiania bistår Studentunionen med fakturering av avgiften, da vi er svært opptatt av at høyskolens studenter skal ha et

velfungerende studentdemokrati og gode lavterskeltilbud. De innkomne midlene overføres alltid uavkortet til Studentunionen, skriver han.

– Vi beklager igjen ulempene trykkfeilen på fakturaen har medført for Studentunionen og berørte studenter.

Kristoffer Myklebust Engset skriver videre at det er viktig å støtte Studentunionen for å opprettholde kvaliteten på alle tilbudene de gir.

– Det er viktig å støtte Studentunionen slik at studiehverdagen ikke bare blir forelesninger, bibliotek og eksamen, men også en tid med mange gode minner og erfaringer, og kanskje er det til og med her karrieren begynner å gro, skriver han og legger til:

– I år intensiverer vi arbeidet med å tydeliggjøre for alle studentene hva som inngår i Studentunionen, og hvilke fordeler som følger med å støtte den.

universitas@universitas.no

NYE KRAV TIL NORSKE STUDENTER

BREXIT: 19. februar offentliggjorde britiske myndigheter hvordan Storbritannias nye immigrasjonssystem kommer til å se ut fra og med 2021. Det stilles dermed nye krav til utenlandske studenter. Association of Norwegian Students Abroad (Ansa) er glade for at kravene offentliggjøres tidlig.

– Vi er glade for at det har kommet på plass et system i god tid før 2021, som gjør det forutsigbart for nordmenn som vil studere i Storbritannia. Akkurat det med forutsigbarhet er veldig viktig, derfor er dette opplyftende nyheter, sier Ansa-president Hanna Flood i en pressemelding.

Det nye systemet krever blant annet at studentene må ha gode engelskkunnskaper og være i stand til å forsørge seg selv økonomisk. Når overgangsperioden mellom Storbritannia og EU er over til neste år, må norske studenter søke visum for å studere i landet.

Utdanningene man får støtte til gjennom Lånekassen har ikke endret seg etter Brexit.

Overgangsavtalen mellom Storbritannia og EU garanterer brite-nes fulle deltakelse i Erasmus-programmet ut 2020. Storbritannias deltakelse i Erasmus etter 2020 er fortsatt usikker.

REKORDMANGE PÅ UTVEKSLING

PÅ REISEFOT: 7680 studenter dro på utveksling til utlandet i fjor – det er flere enn noen gang. Det er derimot store forskjeller på hvor mange studenter universitetene og høyskolene sender ut.

Norges handelshøyskole i Bergen topper listen – hele 60 prosent av studentene har hatt et utvekslingsopphold i løpet av studiene, ifølge tall fra Kunnskapsdepartementet.

Nederst på listen ligger NLA Høgskolen og Nord universitet, med en andel på fire prosent. Høyskolen Kristiania ligger også i bunnsjiktet med fem prosent. 23 prosent av studentene ved Universitetet i Oslo har reist på utveksling, mens tallet ligger på tolv prosent ved Oslomet.

Forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim (H) mener universitetene og høyskolene må forbedre utvekslingstilbudet.

– Det blir for dumt at hvor du studerer, avgjør om du drar på utveksling eller ikke. Universitetene og høyskolene må bli flinkere til å gi informasjon om utenlandsopphold og gjøre det enklere for studenter å ta valget om å reise ut, sier Asheim i en pressemelding.

FULLT FOKUS PÅ SNAPCHAT

DOWN MED KIDSA: Noen lesere har kanskje oppdaget at Handels-høyskolen BI har sponset et eget filter på Snapchat. Teksten «Er du fokusert nok til å studere på BI?» stirrer tilbake på skjermen.

– Det er viktig for BI med et variert innhold og et bredt kanalsett, da målgruppene våre inkluderer både kandidater til heltidsstudier og videreutdanningsmarkedet. Snapchat er for eksempel en plattform som når de yngre målgruppene godt, skriver kommunikasjonsrådgiver ved BI, Hannah Møller Endresen, i en e-post til Universitas.

– Gitt at det er denne målgruppen vi ønsker å treffe i denne kanalen, er annonsen, eller filteret, utformet for å være underholdende og skape interesse hos et yngre segment. Filteret er en slags konkurranse mot en selv, hvor man skal holde fokus lenge nok til at filteret endrer seg, derav teksten «Er du fokusert nok til å studere på BI?».

Universitas har bedt om beløpet BI har blitt brukt på denne satsningen, uten å ha fått svar.

Studentene som kapret

Ofrer personlig frihet: Lars Brandsås medgir at den nye jobben spiser opp mye av fritiden.

Universitas har møtt studentene som skygger statsrådene og trekker i trådene hos våre øverste politiske ledere.

Unge lovende

tekst Caisa Linea Hagfors og Johan Ness Gerhardsen
foto Henrik Follesø Egeland og Rodrigo Freitas

De er egentlig midt i sin beste studietid. Men akkurat nå har de først og fremst én viktig oppgave: De skal kjenne våre øverste politiske ledere så godt som ingen andre og være deres høyre hånd til enhver tid. Å være politisk rådgiver for en statsråd betyr å se Kjell-Ingolf Ropstad tasse rundt i sokkelesten i departementet, svare på Linda Hofstad Hellelands tekstmeldinger og krangle litt med Trine Skei Grande om fotball.

Men når statsrådene drar hjem, er det de som sitter igjen og holder toget på skinnene. Hvordan kom de seg dit? Var det flaks? Kontakter? Eller bare hardt arbeid? Universitas fikk besøke studentene på sin nye arbeidsplass i Akersgata.

Trønder + trønder = sant

– Beklager, her går det i ett om dagen.

Lars Brandsås (21) unnskylder rotet og rydder pulten sin raskt.

Kontoret til den ferske politiske rådgiveren er slik man forestiller seg et departementskontor: enkelt og sterilt. Samtidig er det noe som bryter med det ellers livløse rommet. Spisebordet til Brandsås er dekket av aviser. Mellom en åpen tyggisboks og et kart forsøker en rosa orkidé å veie opp for rotet den omringes av.

Brandsås representerer et friskt, ungdommelig tilskudd til departementet. Den stramme, grå dressen, det blomstrede slipset og de stripete sokkene står i kontrast til det ellers nøytrale kontoret.

Det er umulig å ikke få øye på Rosenberg-skjerfet som henger over inngangsdøren.

– Både statssekretæren og Trine har skjerf fra sine fotballag hengende over dørene, så da tenkte jeg det var på sin plass at jeg gjorde det samme.

Lyn fra klar himmel

I januar måtte statsminister Erna Solberg nok en gang legge regjeringsskabelen på nytt. Venstres partileder Trine Skei Grande gikk fra å være statsråd i Kulturdepartementet til Kunnskapsdepartementet.

Da passet det bra at Brandsås allerede hadde satt europastudiene på vent og

drasset med seg flyttelasset ned til hovedstaden.

– Valgkomiteen ønsket at jeg skulle avlaste partiet i debatter her i Oslo. Uken før jeg fikk jobben, bodde jeg hos et ven-

Å være der personlig for statsråden er en stor del av jobben

Lars Brandsås (21),
student og politisk rådgiver

nepar og sov på sovesofaen deres, mens jeg var på utkikk etter deltidsjobb og et sted å bo, forteller Brandsås.

Den erfarne Unge Venstre-politikeren visste ingenting om at det hadde åpent seg en stilling som politisk rådgiver for hans egen partileder. At han skulle få tilbudet om jobben, var desto mer uventet.

– Da det ringte fra skjult nummer, trodde jeg først det var en tulletelefon. Det måtte faktisk fire ubesvarte anrop til før jeg tok telefonen den femte gangen. I andre enden hørte jeg Trine, som spurte om jeg ønsket å bli rådgiveren hennes, forteller han med stor innlevelse og glø-

dende øyne.

Etter å ha takket ja, hadde Grande en klar beskjed til Brandsås: «Aldri la meg ringe deg tre ganger uten å få svar igjen.» Den unge politikeren var både forfjamset og sjokkert.

– Jeg hadde ikke forestilt meg en slik mulighet i en alder av 21 år.

Veien til Trine

Brandsås' politiske engasjement blomstret opp for alvor i 2015. Det var imidlertid spesielt én erfaring som hjalp ham med å kapre rådgiverjobben.

– Vi var to nestledere som fikk et praktikantopphold i Kulturdepartementet i fjor. Trine har selv sagt at det var utslagsgivende for jobben. Men det er nok verdt som nestleder i Unge Venstre som har veid tyngst.

Foreløpig er europastudiene til Brandsås lagt på hylla. Arbeidsdager fra syv til åtte er lite forenlig med en travel studiehverdag.

– Å være der personlig for statsråden er en stor del av jobben. Dersom det ikke er i kalenderen, så eksisterer det ikke, sier han smilende og legger til:

– Poenget er at jeg skal kjenne Trine så godt at jeg kan ta avgjørelser på vegne av henne.

– Synes du noen ganger det er skummelt?

regjeringskvartalet

– I starten var det ganske skummelt, men samtidig har vi samme ideer om prosjektet til Venstre og for Kunnskapsdepartementet, forklarer Brandsås.

Den ferske rådgiveren medgir at tiden sjelden strekker til for mye annet enn jobb.

– Man må være klar på å ofre mye personlig frihet. Og søvn, ikke minst ... og matrutiner.

– Det er jo helt sykt. Det har blitt ganske mye take-away i det siste. Åpner man kjøleskapet mitt hjemme, finner man kanskje femten pils, tre yoghurturter og én pepsi-max.

Noen frynsegoder har Brandsås likevel som ansatt i departementet.

– Jeg håper å få benyttet meg av treningsstudioet i kjelleren så fort jeg har kommet meg inn i rutinen.

Typisk yngre

Førsteamanuensis i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo Kristoffer Kolltveit kan ikke si med sikkerhet om politiske rådgivere i departementene har blitt yngre med årene. Sammenligner man derimot med statssekretærene, er de typisk yngre.

I dag er 10 av 18 politiske rådgivere i regjeringen under 30 år.

– De politiske rådgiverne har ofte mer erfaring fra partiene, mens statssekretæren er fagpersoner. Stillingen som politisk rådgiver fungerer typisk mer som en «veskebærer» for ministeren. I tillegg er det en effektiv rekrutteringsstilling, det man med et litt mer negativt ord kunne kalt en «broiler», sier han, men understreker:

– Det er studier som viser at noen av dem har masse innflytelse, så det er ikke bare sånne unge jyplinger. De er flinke folk og kan ha mye ansvar, selv om de ikke har noen formell rolle i grunnloven.

Han må gruble litt på spørsmål om

Som fersk rådgiver blir man utfordret. Alt haster, og man må lære seg å prioritere bort det som haster minst

Maria Moe (25), student og politisk rådgiver

hvorvidt yngre politiske rådgivere kan utgjøre en negativ trend. Så svarer han:

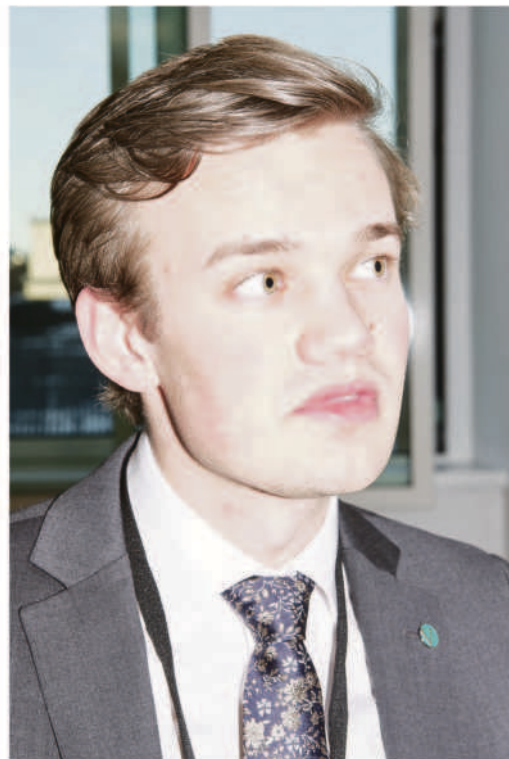
– Jeg tror ikke det er noe spesielt negativt, nei. Det er bare positivt, spesielt som et springbrett inn i en politisk karriere. Det er en fin måte å forme dem i arbeidsmetodene, og vi ser jo at mange som tar slike stillinger, blir i politikken etterpå, avslutter Kolltveit.

Mye å gjøre, er mye gjort

Brandsås er i godt selskap med flere unge politiske rådgivere i de ulike departementene. Også jusstudent Maria Moe (25) har nesten akkurat fått nøkkelen til Barne- og familiedepartementet hvor hennes egen partileder, Kjell-Ingolf Ropstad, er statsråd. Hun henter oss i resepsjonen i departementet og tar oss med videre inn i heisen med rask og besluttosom gange. Når fotografen ber henne sette seg i enden av langbordet på det store møterommet, ler Moe og sier at hun kanskje ikke bør sette seg på statsrådens faste plass. Vi setter oss

Rett sted til rett tid: – Det skal sies at jobber som denne byr seg sjeldent, sier Ropstads ferske rådgiver Maria Moe (25) og fortsetter: – Man må være kvalifisert, men også på riktig plass til rett tid.

Opp og frem: Selv med lang erfaring i Unge Venstre hadde Lars Brandsås aldri forestilt seg å få denne muligheten i en alder av 21.

Snart jurist: Maren Aasan tar hele 20 studiepoeng ved siden av fulltidsgjobben som politisk rådgiver for Linda Hofstad Helleland.

i den andre enden av langbordet.

Da Moe først fikk telefonen fra Ropstad med jobbtilbudet, var det ingen tvil om hva som var veien videre.

– Jeg hadde akkurat kommet hjem fra trening da Ropstad spurte om han kunne ringe meg. Jeg fikk litt betenkningstid, men jeg hadde jo allerede bestemt meg da han spurte, forteller Moe.

– *Hva følte du akkurat da?*

– Jeg hadde nok veldig høy puls, det skal sies.

Et arbeidsjern

Ved siden av å være en selverklært jussnerd, har Moe lang politisk erfaring. Hun har vært i stortingsgruppa til KrF og politisk rådgiver for helsebyråden i Bergen. Selv om det bare var ett semester igjen på

neeopphold i et advokatfirma kort tid etter at jeg fikk denne samtalen. Da måtte jeg bare ringe og si sorry, men jeg kommer ikke likevel, sier hun og ler.

De flertallige politiske vervene og imponerende arbeidserfaringene Moe kan flagge med fra studietiden, vitner om høy arbeidskapasitet. Og alt tyder på at hun tar sin nye arbeidsrolle med knusende ro.

– Jeg synes det er en gøy med en utfordring, så jeg synes det går helt fint, sier hun, mens hun lener seg tilbake i kontorstolen.

– *Blir det tid til være sosial ved siden av en jobb som denne?*

– Jeg håper det! Jeg skal innrømme at den første måneden har vært litt tøff. Jeg har hørt at rutine avhenger veldig av familielivet til statsråden, så man tilpasser seg etter det, forteller Moe.

Når hun skal slappe av, er hun helst en slask på sofaen.

– Det tror jeg man trenger en gang iblant.

Skippertaksstudent med ambisjoner

En etasje over Moes departement sitter nok en ambisiøs student. Da Maren Aasan (24) ble spurt om å være politisk rådgiver i regjeringen for første gang, var hun bare 22 år gammel. Når Universitas møter henne i Kommunal- og moderniseringsdepartementet, ser det allerede ut til at hun har funnet seg godt til rette. Med vante bevegelser geleider hun oss inn på statsrådens møterom. Den unge trønderjenta gir umiddelbart inntrykk av å være kvikk, blid og pratsom.

Hun har vært politisk rådgiver for Linda Hofstad Helleland i både Kulturdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet, og er godt kjent med hva jobben innebærer – på godt og vondt.

– Vi som politiske rådgivere er usynlige hjelpere. Hvis statsråden bommer på avtaler, et innlegg eller hva det enn måtte være, så kjenner man på det, forklarer hun og legger til:

– Jeg må liksom fungere for at hun kan fungere.

Ved siden av å være Hellelands høyre hånd, er Aasan også jusstudent på sitt fjer-

en én-gang-i-livet-mulighet.

– Helt sinnssykt

Aasan var fulltidsstudent da hun i 2017 ble kontaktet av en statssekretær på Statsministerens kontor.

– De lurte på om jeg kunne vært interessert i en posisjon i regjeringsapparatet, dersom muligheten skulle åpne seg.

Noen dager senere ble hun kontaktet for å utføre en skrivetest, og fikk tre timer på å svare på en kronikk på vegne av Høyre. Hun hadde jobbet i Høyres stortingsgruppe med sosiale medier i kommunikasjonsgruppen der, og kjente Helleland litt fra før.

– Dagen etterpå ringte Linda, forteller Aasan. Jusstudenten trengte bare én time på seg før hun hadde bestemt seg.

Ekte radarpar

Aasan kan fort minne om en yngre Helleland, og det er ikke vanskelig å se for seg at de to er et samkjørt radarpar i en hektisk hverdag. Jusstudenten forteller at hun stort sett er med statsråden rundt overalt.

– Her en morgen var Linda gjest på God morgen Norge. Når hun sitter i sminken, kommuniserer vi med departementet, svarer på e-poster og planlegger dagen, forteller Aasan. Når Helleland er på konferanser eller gjør ting som hindrer henne å være tilgjengelig, må hun gjøre avklaringer på vegne av statsråden.

– *Hvordan er det å ha Helleland som sjef?*

– Linda er verdens beste sjef. Vi henger jo sammen 24/7, vi reiser sammen og sitter på kontor sammen. Da er det viktig at man kommer godt overens privat også.

universitas@universitas.no

Jeg er veldig glad for at universitetet har begynt med podcast, selv om jeg likevel mister alle kurs

Maren Aasan (24),
student og politisk rådgiver

jussen og planene for tiden videre allerede var lagt, fikk hun raskt snudd rundt på livet da muligheten for å bli Ropstads politiske rådgiver åpnet seg.

– Jeg skulle jo egentlig starte et trai-

Vi som politiske rådgivere er usynlige hjelpere

Maren Aasan (24),
student og politisk rådgiver

de semester. Denne våren har hun meldt seg opp til fag som tilsvarer 20 studiepoeng ved siden av fulltidsgjobben i departementet.

– Jeg får håper jeg får litt helgefri så jeg kan lese litt. Og jeg er veldig glad for at universitetet har begynt med podcast, selv om jeg likevel mister alle kurs.

24-åringen har klare ambisjoner om å fullføre studiene og bli jurist. Hun har allerede måtte ta halvannet år permisjon for å jobbe som rådgiver for statsråden. Hun medgir at dagene er lange og nettene korte, og at det kan bli utfordrende å være student på si.

– Vi får se om jeg klarer det, det er jo ikke lette fag. Men jeg er en skippertaksstudent, forteller trønderen, som til tross for utfordringen har en klar optimisme i stemmen.

– Å være politisk rådgiver i regjering er

Har du 5000 kroner til overs?

Nye tall viser at 42 prosent av studenter ikke kan betale uforutsette utgifter.

Studentøkonomi

tekst Emilie Rætta
foto Bjørnar Morønning

Ifølge en fersk undersøkelse Sentio har gjort på vegne av Norsk studentorganisasjon (NSO) og Universitas, har 42 prosent av norske studenter ikke mulighet til å betale uforutsette utgifter eller regninger på 5000 kroner.

Marte Øien, leder i NSO, reagerer på resultatet i undersøkelsen og synes tallene er svært bekymringsverdig. Hun trekker frem økonomiske konsekvenser i form av anskaffelse av kredittkort eller forbrukslån, samt hvilken belastning det er for studentene å vite at de ikke kan betale potensielle uforutsette utgifter.

– Vi ser i dag at vi kan dele inn studenter i to gruppe: de som har foreldre som kan bistå i en økonomisk vanskelig situasjon, og de som ikke har det, skriver Øien i en e-post til Universitas. Hun utdyper:

– Problemet med en lav studiestøtte er at de som ikke kan få hjelp hjemmefra, må jobbe mer ved siden av studiene, som igjen vil kunne gi dårligere prestasjoner på studiet. Vi trenger en studiestøtte som sørger for at alle studenter kan ha en trygg økonomisk hverdag uten å være avhengig av hjelp hjemmefra eller å måtte jobbe så mye at det går utover studiene.

Prestasjon og penger

I 2013 vedtok Stortinget å øke studiestøtten, og norske studenter får nå elleve måneders støtte fra Lånekassen.

Tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB) som kom forrige uke, viser at studenter som mottar mer studiestøtte, jobber mindre ved siden av studiene og har lettere for å følge studieprogresjon og stå på eksamen.

Øien påpeker at det er vanskelig å se sammenhenger mellom undersøkelser med ulike respondenter, men:

– Det er betimelig å anta at en økt studiestøtte vil medføre at flere kan betale en uforutsett utgift. Samtidig viser SSB-analysen at studieprestasjonene har økt i takt med studiestøtten de siste årene. Det viser viktigheten av at statsråd Henrik Asheim har studentøkonomien som sin viktigste kamp inn i budsjettforhandlingene i mars, skriver hun videre.

I fjor kunne Universitas melde at 37 prosent av norske studenter får økonomisk hjelp hjemmefra.

– Tror du dette er avgjørende for hvilke studenter som greier å betale

en uforutsett regning i dag?
– Helt klart!

Lener mot et klaseskille

Masterstudent i Museologi og kulturarvstudier Trine Anette Fostervold (23) forteller at hun hadde greid å betale en regning på 5000 kroner i dag fordi hun jobber sesong som barfunksjonær på Chateau Neuf i tillegg til å få økonomisk støtte hjemmefra. Pengene hun tjener, går rett på sparekonto.

Fostervold mener en bufferkonto kan være et svært nyttig hjelpemiddel for studenter for å få studiehverdagen til å gå rundt

Vi trenger en studiestøtte som sørger for at alle studenter kan ha en trygg økonomisk hverdag

Marte Øien, leder i NSO

økonomisk.

– Det har vært betryggende. Det er sjeldent jeg har vært i den intense krisen hvor jeg ikke har kunnet betale for det som kommer akutt. Dersom man ikke skulle bruke opp bufferen under studietiden, så har jo man den etterpå også, sier Fostervold.

Selv kjenner hun folk som har hatt problemer med å fortsette på studier på grunn av økonomisk belastning, og mener at tallene viser en skummel utvikling.

– Jeg tenker egentlig på klaseskille som noe gammelt og utdatert, men det er jo i grunn det som kanskje blir realiteten her da, når det koker ned til pengene og muligheten til å ta utdanning, sier Fostervold.

NSO-leder Marte Øien er positiv til tanken om buffer for studenter, og mener det kan hjelpe mange studenter i nød.

– Først og fremst er det positivt at de som klarer det, har en bufferkonto som gjør det mulig å betale de uforutsigbare regningene. Plutselig kommer det en regning på tannlege, eller et kjøleskap ryker som man må bruke penger på, sier hun.

Hjelper psykisk

Lektorstudent ved Universitetet i Oslo Eline Sandnes (23) synes

Skille: Masterstudent Trine Anette Fostervold (23) har selv muligheten til å ta på seg uforutsette utgifter, grunnet jobb og støtte hjemmefra. Men Fostervold ser selv at flere har problemer med å fortsette studier grunnet økonomiske belastninger.

det er dumt at så mange studenter ikke kan betale uforutsette regninger.

– Hvis økonomien blir en usikkerhet, så påvirker det alt annet. Hvis en økning i studiestøtte kunne hjelpe folk, ikke bare økonomisk, men psykisk også, så ville det i beste fall ført til at flere fullførte graden sin, sier hun.

Både Sandnes og Fostervold er enig i at en liten økning i studielånet hadde gagnet de som sliter med å få hverdagen til å gå rundt, og som ikke har mulighet til å jobbe ved siden av studiene, eller som ikke får økonomisk hjelp hjemmefra. Selv har Sandnes en deltidsjobb som butikkmedarbeider.

– Hadde du hatt mulighet til å betale en uforutsett regning på 5000 kroner i dag?

– Det hadde jeg nok klart, men om det hadde kommet uforutsette regninger hver måned, så er det ikke sikkert det hadde gått.

Tallene i artikkelen er rådata hentet fra en digital undersøkelse med 1009 respondenter tilknyttet studiesteder over hele landet. Undersøkelsen har en feilmargen på 1,9 prosentpoeng.

universitas@universitas.no

Er din økonomiske situasjon slik at du på nåværende tidspunkt kan betale en uforutsett utgift på 5000 kroner?

Ja: 58 %

+

Nei: 42 %

+

Kilde: Undersøkelse utført av Sentio på vegne av NSO og Universitas

Økonomisk krise: Som masterstudent ved Ifikk har Maia Nielsen allerede begynt å merke at økonomien på instituttet har konsekvenser for undervisningstilbudet.

Ifikk

- + Institutt på Det humanistiske fakultet ved UiO med ansvar for filosofi, idé- og kunshistorie og klassiske språk
- + Ifikk er administrativt ansvarlig for Exphil-undervisning for hele UiO. Exphil er universitetets største emne
- + Prognoser viser at Ifikk styrer mot et økonomisk underskudd på flere titalls millioner frem mot 2024. Khrono har dekket saken i en rekke artikler de siste tre månedene
- + De siste månedene har Khrono omtalt hvordan ansatte ved Ifikk og fakultetsledelsen ved HF er uenige om hvem som har skylden for det økonomiske utføret instituttet har havnet i
- + Før jul ble det lansert flere innsparingsforslag for instituttstyret. En arbeidsgruppe ble nedsatt 13. februar, for å vurdere et knippe av disse frem til mai

Kilde: Ifikk og Khrono

Ifikk må spare, men Exphil består

Etter måneder med økonomisk usikkerhet ved Ifikk forsikres det om at Exphil-undervisningen skal ivaretas. Sparingstiltakene kan imidlertid ramme Ifikk-studentenes emnetilbud.

Ifikk

tekst Anna Serafima Svendsen Kvam
foto Rodrigo Freitas

Exphil er både elsket og hatet. Skyhøye strykprosenten har utløst flere vellykkede endringer på emnets undervisningstilbud ved Universitetet i Oslo (UiO). Den positive trenden sto nylig i fare for å snu, på grunn av store økonomiske problemer ved Institutt for filosofi, idé- og kunshistorie og klassiske språk (Ifikk).

Khrono har omtalt at en nedleggelse av seminarvarianten på Exphil er blant sparetiltakene som var oppe til diskusjon på Ifikk i desember. Noen måneder senere ser Exphils fremtid derimot lysere ut. I februar satte instituttstyret ned en arbeidsgruppe som skal se på sparings tiltak, med utgangspunkt i at Exphil skal ivaretas på en forsvarlig måte.

God butikk

– Min oppfatning er at fakultetsledelsen nå har en positiv holdning til å ivareta undervisningstilbudet på Exphil slik det foreligger, sier universitetslektor Kari Sletnes, som foreleser på exphil, til Universitas.

Hun understreker hvor viktig det er å opprettholde dagens undervisningstilbud, ettersom

strykprosenten blant studenter som følger seminarvarianten av Exphil, er veldig lav, ned mot to til tre prosent. I motsetning har selvstudiumsvarianten strykprosent på 30 til 40 prosent.

– Seminarundervisningen er åpenbart god bruk av tid for studentene og god ressursbruk for universitetet, sier Sletnes.

Situasjonen bekreftes av Gunn Enli, prodekan på Det humanistiske fakultet (HF), som leder arbeidsgruppen.

– Exphil skal ikke bli skadelidende. Emnet er en forpliktelse HF har overfor hele universitetet, det er et stort ansvar og en viktig oppgave.

Kan ramme Ifikk-studentene

Fremover kommer flere av dagens Exphil-ansatte til å gå av med pensjon. Samtidig gjelder vedtaket om ansettelsesstopp for hele HF også Ifikk.

– De fleste som underviser i Exphil, er ansatt på filosofi. Gitt fortsatt stopp i ansettelser på HF antar jeg at flere av de som underviser på filosofi i dag, må bruke mer tid på Exphil, sier Sletnes.

På spørsmål om den økonomiske situasjonen vil kunne medføre at ressurser må sluses fra filosofi til Exphil, skriver instituttleder Beate Elvebakk i en e-post til Universitas:

– Det vil kunne føre til det.

Men det forutsetter selvfølgelig at de øvrige undervisningstilbudene fremdeles er gode, og at man etterlever HFs normer for undervisningen. Dette er kravet på alle fag på HF.

Enli understreker at arbeidsgruppen nå skal snu hver stein for å få Ifikk-budsjettene i balanse.

– Vi skal vurdere om det er grunnlag for å oppheve stillingsstoppen, men det er fortsatt for tidlig å si om det kan rettfærdiggjøres.

Sparetiltak: Prodekan Gunn Enli leder arbeidsgruppen som fram til mai skal undersøke tiltak for å få Ifikk-økonomien på fote igjen.

På instituttet påpeker filosofi-studentene at de allerede merker konsekvensene av dårlig økonomi. Masterstudent Maia Nielsen er klar på at en ytterligere reduksjon i kapasitet hos de ansatte vil kunne ramme studentene:

– De ansatte virker allerede presset på tid. Hvis det blir enda mindre tid til undervisning vil det kunne gå utover kvaliteten, sier hun.

Enli bekrefter at det er en mulighet at ressurser må omforde-

les internt, men er imidlertid tydelig på at reduksjon i timeantall på seminarerne ikke er et aktuelt.

– Vi skal først og fremst undersøke om det finnes ubenyttede timer, og om ressursene kan brukes bedre.

– Men kan du utelukke at en reduksjon i antall emner for filosofistudentene er et mulig sparingstiltak?

– Vi kan ikke utelukke at det blir færre emner å velge i, men formålet er å sikre både fagmiljøene og studiekvaliteten.

Hun understreker like fullt at det å gjennomføre sparingstiltak alltid er en balansegang:

– Selv om vi skal tenke kostnutt, kan vi ikke risikere å spare oss til fant. Blir kvaliteten på tilbudet for dårlig, så kan det medføre at færre studenter melder seg opp og fullfører, og det er jo heller ikke ønskelig eller lønnsomt for fakultetet.

Etterlyser mer informasjon

– Det hviskes i gangene, men ingen vet egentlig hva som skjer, sier Nilsen om situasjonen på Ifikk i dag. Medstudent Vemund Jernsletten er medlem av fagutvalget og sitter som vara til instituttstyret. Han er enig med Nilsen:

– Informasjonen som drypper ned til studenter, kommer via rykter og polemiske avisartikler. Referater, rapporter og sakspapirer ligger jo rundt omkring på nett, men en kan ikke forvente at studenter får oversikt via dette – selv som over middels engasjert og belest om situasjonen føler jeg ikke personlig at jeg har tilstrekkelig oversikt, sier

Exphil

- + Emnet er obligatorisk for alle som skal fullføre bachelorgrad ved UiO
- + Ble i 2003 gjort om fra et semesterstudium som kaltes «forberedende» til et 10 studiepoengsfag slik vi kjenner det i dag
- + Ved UiO kan alle studenter velge mellom å gjennomføre exphil på selvstudium eller som seminarvariant. Sistnevnte tilbud gir tettere oppfølging av studentene
- + Høsten 2017 ble det totale undervisningsomfanget ved exphil redusert. Antallet forelesninger ble økt fra 14 til 20, mens antallet semintimer ble redusert fra 20 til 14

han.

Prodekan Enli deler langt på vei Jernsletten sin oppfatning av at situasjonen kan virke uoversiktlig, og sier hun forstår godt at studentene ønsker mer informasjon.

– Medietrykket skaper jo et økt informasjonsbehov fordi det blir mye snakk. Man tenker kanskje at det ikke har vært grunn til å uroe studentene fordi tilbudet deres er godt. Generelt sett er det vanskelig å sikre en løpende informasjonsstrøm til studentene, men fagutvalgene er et åpenbart sted å begynne.

universitas@universitas.no

Trine (25) studerer i Italia: – Folk er veldig paniske

Flere italienske universiteter holder stengt som følge av utbruddet av det nye koronaviruset. Onsdag ble det kjent at en norsk student er smittet i Firenze.

Koronaviruset

tekst Endre Ugelstad Aas, Selma Joner og Jantra Hollum

– Folk er veldig paniske, og det er mye mindre folk ute i gatene. Karnevalet, som har vart hele måneden, ble jo avsluttet før tiden, og myndighetene oppfordrer folk til å unngå store folkemengder. Jeg var for eksempel innom et kjøpesenter på søndag, hvor det bare var de ansatte som var til stede.

Det sier Trine Lode (25), som studerer reiseliv i Venezia, til Universitas.

Italia er det landet i Europa som har flest smittetilfeller av det nye koronaviruset. 374 personer er registrert smittede i Italia så langt, og tolv er bekreftet omkomne, melder NTB.

Onsdag ble det kjent at en norsk mann i tjuårene skal være smittet av viruset etter få dager i Firenze. Han skal, ifølge La Nazione, ha testet positivt på testen på et sykehus i Firenze. Folkehelseinstituttet (FHI) bekrefter denne informasjonen.

– Folkehelseinstituttet er informert om at en nordmann skal ha testet positivt på koronaviruset i Italia. Vedkommende har milde symptomer. Personen er bosatt i Italia og følges opp av italiensk helsevesen, skriver de på sine nettsider.

Ikke nervøs: Reiselivstudent Trine Lode (25) mener koronaviruset hauses opp i media.

FOTO: PRIVAT

skoler og universiteter i regionen har vært stengt denne uken. Hun melder også om kaotiske tilstander i matvarebutikkene.

– På mandag var det fullt i butikkene og fullstendig kaos, da alle skulle hamstre mat. Jeg har ikke selv hatt problemer med å få tak i matvarer, men det er utsolgt for antibakk i butikkene.

– Er du nervøs?

– Nei, jeg er ikke nervøs, og jeg synes media hauser det veldig opp. Det er jo ikke farlig for meg som er frisk og ung, men først og fremst for gamle mennesker. Likevel er det mange rundt meg som er svært redde.

Lode har ingen planer om å reise tilbake til Norge med det første, selv om hun skal en rask visitt hjemom om et par uker for å delta på en familiefest.

– Hvis jeg får muligheten til det, håper jeg å kunne reise tilbake etter det, sier hun.

– Er du redd for at virusutbruddet kan få konsekvenser for studiene?

– Selv har jeg kommet såpass langt at jeg bare har eksamener igjen. Disse skal fullføres i juni, og jeg har en god dialog med lærerne, så det kommer nok til å gå bra.

Forventer smittetilfeller i Norge

Norske myndigheter har ikke gått ut med oppdaterte råd om at man ikke bør reise til Italia.

FHI forventer smittetilfeller i Norge, og påpeker at mye fortsatt er ukjent om sykdommen.

– Vi planlegger derfor for et bredt spekter scenarier for tiden fremover i Norge. Dersom veldig mange blir smittet, vil det bli mange som blir så syke at de trenger helsehjelp. Helsetjenesten og spesielt sykehusene kan da oppleve en ekstra stor belastning, sier avdelingsdirektør Line Vold ved FHI.

universitas@universitas.no

metis PRIVATLÆRER

Student og privatlærer?

- Er du student med matematikk i fagkretsen?
- Liker du å hjelpe andre med matematikk?

Da har Metis privatistiskole deltidsjobb til deg!

Vi søker deg som liker matematikk og som er dyktig til å forklare matematikk til andre.

Du får konkurransedyktige betingelser, fleksible arbeidstider, personlig og faglig utvikling og et dynamisk arbeidsmiljø.

Send oss en søknad!

Send oss CV og kopi av vitnemål og attester, og skriv kort om hvorfor du er den rette for oss.

PRIVATLÆRER

Privatundervisning og leksehjelp

metis
PRIVATLÆRER

e-post pl.oslo@metis.no
mobil 919 08 436
web metis.no

KULTUR

kulturredaktør: **Mylena Kifle**
mylenakifle@live.com 974 83 042

BALLERO

OM, BABY

Innenfor disse fire veggene er det butch queens, drag queens og transpersoner som regjerer. Undergrunnsmiljøet fra 80-tallets New York er i ferd med å boble til Oslos overflate.

tekst Gina Grieg Riisnæs
foto Odin Drønen

Tilflukt: I et samfunn som kategoriserer kroppen til Johnny som «tynn og svak», får han gjennom ballroom feire og akseptere seg selv. Her handler det ikke om hvordan kroppen din ser ut – men hvordan du tar den i bruk.

Improviserer: Hvilken musikk de danser til er i klart før de står i rampelyset. I takt med musikken faller danserne om i «dips» - møtt med jubel og anerkjennende pekefinger.

Ballroom

– *This goes to everyone who just walked. You have to walk like you fucking own the place. Like now I got vibes from the way witches walked. Before they pushed them off cliffs*, erklærer Diesel Ninja, father of Kiki House of Meraki.

Rundt ham lutter unge menn og kvinner ikledd magetopper, parykker, joggebukser og ti centimeter høye hæler ørne. Lingvistikkstudent John Harald Sand (26), kallenavn Johnny Meraki, står for tur. Han hever hodet, løfter brystet, tenker «murder» – og sprader ned dansegulvet.

– Better! Thank you, roper Diesel.

Ferdigheter, holdning og stil

Vi er på «practice ball» på Subsdans på Schous plass. Medlemmer av hovedstadens ballroom-miljø er samlet for å øve seg til denne månedens store affære: The Duality Kiki Ball. Dette er langt fra et typisk ball. Her er det ingen strykekvartetter som gjaller Mozart mens kanapéer serveres til diplomater og politikere. Ei heller keitete tiendeklassinger i kakekjoler. Om tjue dager skal *butch queens, drag queens*, transmenn og ikke-binære personer kjempe i en helaftens ekstravaganse.

Her konkurrerer deltagere i kategorier fra *voguing* til *lipsyncing* og dømmes basert på ferdigheter, holdning og stil. Formålet med de opp til ti timers lange hel-aftene? Et «safespace» for marginaliserte grupper blant lesbiske, homofile, bifile og transpersoner (LHBT).

Men skyggene som kastes av de grønne og rosa strobene som setter lys på det hele, er mange og lange. Kulturen har nemlig en lang og blodig historie.

Et hjem for outcasts

Ballroom oppsto først som en undergrunnskultur i New York for dragqueens på 1920-tallet. På 70- og 80-tallet ble det etablert som det kulturen er kjent for i dag: et tilholdssted for LHBT-miljøet. Ballene ble et møtested der mennesker samfunnet gjorde sitt ytterste for å skvise ut, kunne møtes og være akkurat de de ville. Deltagerne konkurrerte i et arsenal av forskjellige kategorier. Vinneren stakk av med meter-høye trofeer som symboliserte det resten av samfunnet nektet å gi dem: respekt.

På den tiden var det nærmest normen at LHBT-ungdom ble kastet ut av hjemmene sine når deres seksualitet kom til overflaten. Forlatt og utstøtt ble de nødt til å finne sin egen familie. Slik oppsto «Houses». Unge avvist av egen familie

fant et nytt hjem med andre i samme situasjon og bodde sammen i kollektiver. Houses ledes den dag i dag av en «Mother» og «Father» som har ansvar for medlemmene, kjent som «Children». Sammen utgjør de en «Family». I dag

Du må ikke se ut på en spesiell måte eller være buff eller være slik samfunnet forventer. Du kan finne noe som passer til din egen kropp, og finne aksept gjennom det.

Johnny Meraki, ballroomdanser og lingvistikkstudent

er det mindre vanlig at de bor sammen i et kollektiv, men kjernen er fremdeles den samme: en selvvalgt familie som aksepterer deg for den du er. Flere Houses opprettet på 80-tallet fungerer fremdeles i beste mente i dag, de største i New York og Paris. Det finnes kun ett House med opphav i Norge: The Kiki House of Meraki.

Hvor skeiv kan du være?

Veien for å bli medlem av et hus er lang. I sjuende klasse begynner Johnny å få tanker om at han er tiltrukket av gutter. Et begrep om at det er noe du kan være. Johnny visste ikke at å være homofil er noe du kan være, ei heller en identitet du kan ha. Å komme ut av skapet i Bærum, hvor han er oppvokst, beskriver han som greit. For det meste. Men likevel blir han møtt med kommentarer som gjør det vanskelig å stå frem. I garderoben på barneskolen erklærer en av klassekameratene at «ifølge statistikk er en av fem homofile. Da er vel en av oss det da, gutta».

Ordene blir møtt med rungende latter.

– Det var ikke nødvendigvis en negativ kommentar rettet spesifikt mot meg, men den skapte ikke akkurat rom for aksept, minnes Johnny.

Mother of Norway: Cassandra Moldenhauer er ansvarlig for at ballroom-scenen har boblet til overflaten. Flere av hennes Children søker tilflukt i miljøet fra familie og samfunn som marginaliserer dem på bakgrunn av deres seksualitet.

Da tenkte han heller:
– Ah, da tror jeg heller at jeg blir i skapet noen år til.
I tiende klasse begynner han smått å fortelle det til nære venner. Omgitt av streite sliter Johnny med å finne en balanse for «hvor skeiv man kan være». Det er det ingen grenser for i ballroom. En ny verden åpner seg idet han får innblikk i denne tradisjonelt bortgjemte, men høyst flamboyante delen av samfunnet.

Å danse Vogue

Det skjer mens han studerer til bachelor i lingvistikk. Johnny får øynene opp for voguing. Denne formen for dans er sentral i flere av ballroom-kategoriene. Fortellingene om hvordan voguing først oppsto, er mange. Én versjon er at innsatte på Rikers Island – et fengsel mellom Queens og The Bronx – bladde gjennom magasinet Vogue. De kopierte positurene til modellene – håndbevegelsene, de rette linjene. Målet var å posere rytmisk og grasiøst fra en posering til en annen.

Uansett om historien er sann eller ei, er konseptet det samme i dag. Johnny, som aldri har drevet med dans tidligere, søker fascinert etter steder han kan lære seg dette i Oslo. Det er lettere sagt enn gjort. Året er 2014, og konseptet ballroom er ikke engang et begrep i den

fjerne Norden. Få måneder etter kommer Cassandra Moldenhauer, i dag kjent som Mother of the House of Meraki, hjem til Oslo fra New York, hvor hun har gått i lære hos 80-tallets ballroom-legender. Vel hjemme i hovedstaden starter hun å undervise selv. Det blir et vendepunkt for Johnny.

DJ I hope you got a nasty beat cus' this bitch is ready

Matyouz Royalty, MC

Visker vekk normer

Gjennom dansen får han:

- En aksept for at kroppen min passer til en ting, og ikke må være i konformitet til andre ting som samfunnet forventer.
- Han har alltid vært veldig tynn. På barneskolen moret de andre barna seg med å holde hendene sine rundt armene hans.
- Det var ikke så fett, forteller Johnny.
- Jeg følte ikke tidligere at kroppen min var noe å vise frem. Tenkte heller

fysj nei, se heller bort på noen som er digge.

Men i ballroom viskes samfunnets forventninger til hva en kropp burde være, vekk. Høy eller lav. Tynn eller bred. Det eneste som gjelder, er hvordan du bruker den – og hvilken energi du bringer til ballet.

– Du må ikke se ut på en spesiell måte eller være buff eller være slik samfunnet forventer. Du kan finne noe som passer til din egen kropp og finne aksept gjennom det, forklarer han.

– Kroppen min, som ellers tenkes på som for liten og for svak, kan feires og være styrke i ballroom.

Mother of Norway

I 2017 går Ball of Norway, i regi av Cassandra, av stablene. For første gang arrangeres et ball her i landet. Johnny er ikke medlem av et House enda, men han bestemmer seg for å gå likevel. Og han briljerer. Når han kommer hjem den kvelden, ringer telefonen. Det er Cassandra. Kunne Johnny tenke seg å bli medlem av Meraki?

– Jeg trodde ikke det kom til å skje i det hele tatt, jeg ble helt overveldet. Jeg begynte nesten å gråte, minnes han om den skjebnesvangre kvelden.

I dag er er Cassandra Mother til Johnny og

Ballroom-ordliste

- + Ball: En helaftens konkurranse med ulike kategorier
- + House: En gruppe mennesker som danner en egen familie, hovedsakelig fra LHBT-miljøet
- + Children: Medlemmer i et House. Aldersgruppen kan være alt fra 16 til over 30 år
- + Mother: Mor for Children i et House
- Father: Far for Children i et House
- + Battle: Når flere deltagere kommer videre i en kategori, konkurrerer de mot hverandre til én blir stående
- + Tens: Full poengsum gitt av dommerne
- + Chop: Dersom ikke alle dommerne gir deg tens, er du ute av kategorien

Pick a bitch: Johnny velger sin motstander. De har kjempet mot hverandre før. Å tape igjen er surt, men det hindrer ikke Johnny fra å heie med mengden idet han forlater catwalken.

14 andre barn.

– Cassandra er basically ansvarlig for at det finnes ballroom i Norge. Hun lagde et miljø ut av så godt som ingenting. Det er takket være henne at vi kan være her, forteller Johnny.

Why are most of your children white?

Cassandra har ikke den tradisjonelle tilhørigheten til ballroom-miljøet. Hun er verken skeiv eller farget, og det har vært rot til krasse kommentarer på ball i New York. På et ball i det store eplet spør hun en av deltagerne hvor toalettet er. Han blinker henne opp og ned og svarer tørt: «Exit is there, though.»

– Da fikk jeg ingen kategori, så jeg så bare ut som en som kom for å se på, forteller Cassandra.

– Ballroom er et lukket safe space. Du skal ikke komme inn som turist for å få underholdning.

I New York og Paris er Cassandra vant med å få skeptiske spørsmål når andre ser bilder av den norske Meraki-familien.

– «Why are most of your children white?» spør de. Det er ikke tradisjonen. Men jeg tenker på barna som føler aksept når de kommer til oss. En av guttene mine har fått skikkelig stygge kommentarer fra familien om at han er for feminin og må slutte å gå med magetopp. Det gjør ham dritlei seg og usikker. Men så kan han komme til oss, ta på seg høye hæler og være akkurat den han vil. Så sitter vi og klapper for han, forklarer Cassandra og smiler.

– Herregud, det er jo det beste. De barna hadde ikke hatt det om vi ikke hadde

ballroom i Norge.

Blodig historie

I flere deler av verden i dag er hverdagen mindre brutal for personer i LHBT-miljøet enn den var da ballroom fikk momentum på 80-tallet. Transoperasjoner blir mer vanlige og mindre risikable. Siden 90-tallet har vestlige land jevnt og trutt gjort homofilt ekteskap lovlig. Men nye lovverk er ikke nok til å indoktrinere toleranse i alle kroker og krokar av verdens samfunn. Ifølge en rapport gjennomført av organisasjonen Transrespect versus Transphobia Worldwide ble minst 331 transpersoner brutalt myrdet verden rundt i 2019. Fjorårets Pride-parade i Polen ble angrepet av anti-LHBT-grupper. I land som Sveits, Russland og Italia er ekteskap mellom samme kjønn fremdeles ikke tillatt. Og selv i land hvor lovverk legger til rette for alle former for seksuelle legninger, kan det likevel være utfordringer med å komme til greps med livsstiler som bryter med samfunnets normer.

Snur verden rundt

Derfor er det ikke uvanlig at deltagere i miljøet ser på den de er i ballroom, som et alter ego av sitt vanlige seg. Men det føler ikke Johnny.

– Det er heller en forsterket versjon av meg selv. Mer gay. Jeg er ikke en annen person. Men når jeg går på scenen, kommer all energien min ut.

Tre år etter at Johnny ble del av Meraki-familien, har han ikke lenger tall på hvor mange ball han har gått i. I 2019 gikk han

i flere titalls. Det krever hardt arbeid å vedlikeholde ferdighetene som trengs til et ball. Derfor møtes Meraki-familien en gang i uken for faste øvinger.

I kveld har de kun én plan på agendaen: drille til ballet, som nå er én uke unna. To linjer av høyhælte sølvstøvler og hettegensere utgjør kveldens catwalk i dansestudioet på Schous plass. Johnny står i midten med sin venstre arm strukket ut bak hodet. Han strekker en fot ut og lener seg på den andre. Buer ryggen og –

– Hold it! Hold it! roper Father Diesel. Musikken stopper. Johnny snirkler seg ut av posisjonen.

Kroppen min, som ellers tenkes på som for liten og for svak, kan feires og være styrke i ballroom.

Johnny Meraki, ballroomdanser og lingvistikkstudent

– Jeg føler du snur hele verden rundt med bevegelsene dine, sier en av søsknene begeistret og rister målløst på hodet av Johnnys opptreden.

– Hvor er det du skal hen? *Where are you taking us?*

Fake it till you make you

På sett og vis har ballroom snudd opp ned på Johnnys egen verden. Siden han fant seg til rette i miljøet, forteller han at han har fått et bedre grep om hva det betyr å være seg selv.

– Når noen sier «vær deg selv», betyr det egentlig ingenting. Du må selv finne ut hva det betyr for deg, forklarer han.

De siste årene har Johnny følt mye på usikkerhet. En turbulent hverdag med studier, jobb og familie.

– Ballroom er for meg et kjerneelement hvor jeg kan fokusere på meg selv og virkelig vise meg frem og utøve selvfullkommenhet.

Dette semesteret kan han derimot ikke tilbringe like mye tid på catwalker verden rundt som i fjor. Få dager før ballet står han i hjemmet sitt på Holmenkollen omgitt av et hav av flytteesker som må fylles. Ballet er langt fra det eneste han har på agendaen denne uken. Førsteutkast til master må leveres denne uken for å få ferdig graden innen fristen. En ny leilighet må overtas. Oppgaven er ikke ferdig, og eskene er ikke pakket.

Men to ting ligger klart: antrekkene til The Duality Kiki Ball.

Welcome to ballroom

– *This isn't a fashion show, it's better! This is a ball! Welcome to ballroom, baby!*

Ballets tid er omsider inne. Kveldens vert, franske Matyouz Royalty, sprader opp og ned catwalken ikledd en frakk av slangeskinn, rød hatt og grønne cat-eye-solbriller mens han preker i takt med musikken som dunderer over høyttalerne.

Meraki: Johnny har en hektisk hverdag, som blant annet masterstudent på flyttefot, men finner styrke i å tøyne samfunnets konformitet.

Hans oppgave for kvelden er å delegere og annonsere kveldens tjue kategorier og delta-gere, samt dommernes avgjørelser. Og dette er langt fra en lokal affære. Dommere og deltagere fra Ungarn, Polen, Sverige, England, Nederland, Frankrike og Brasil har tatt turen til Oslo for å delta i the Duality Kiki Ball på Dansens hus.

Voguere, dansere og dragqueens sprader ned den 13 meter lange catwalken til kveldens lovgivende makt. For å få komme videre i en kategori må alle fire dommere gi deg «tens». Enten får du full pott, ellers så er du ute: «Chopped.»

Tre sekunder etter at en av deltagerne begir seg ut på catwalken, rister en av dommerne på hodet. Flere av deltagerne har lagt flere ukers arbeid inn i både antrekk og opptreden, men her er det ingen nåde. Dersom en av dommerne ikke liker det som nærmer seg fra andre siden av catwalken, er du ute.

– *It's a chop, darling. Give my girl a round of applause*, trøster Royalty.

Shady battle

Det er Johnys tur i ilden. Han sprader opp på scenen og danser nedover catwalken med rette linjer og buede kurver.

– *Judges, gimme your scores*, roper Royalty. Alle dommerne løfter hånden anerkjennende. – *Tens across the board!* erklærer verten.

Johnny går til siden. Han er videre. Men han er langt fra den eneste. Åtte andre står klare til å konkurrere etter at kategorien lukkes. Johnny er førstemann ut. Han må velge en motstander.

– *Pick a bitch any bitch! Which bitch you wanna battle?* gjaller Royalty.

Strategien her er:

– Litt *shady*, erkjenner Johnny i etterkant.

Her velger deltagerne gjerne en de tror de kan slå. Det er ikke rart. Målet på scenen er

tross alt å konkurrere så mange runder som mulig.

– *DJ, I hope you got a nasty beat cus' this bitch is ready!* roper Royalty – og de setter i gang.

Johnny og motstanderen kjemper om dommernes oppmerksomhet mens de kaster lemmene sine kontrollert rundt. Fra sidelinjene heier familiemedlemmene til Johnny ham på vei.

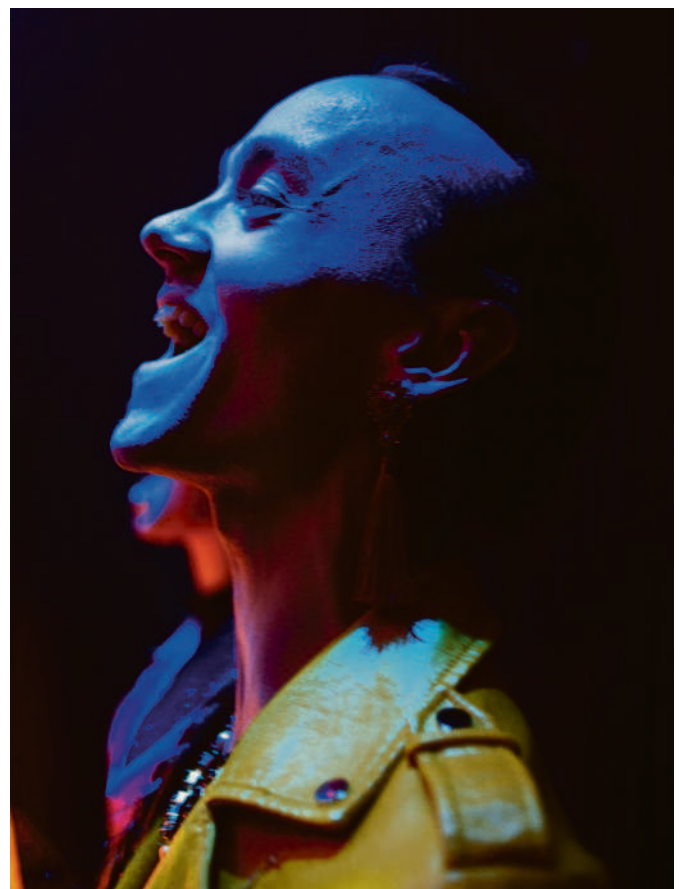
– *One, two, three, four and hold that pose for me!* roper Royalty.

Musikken stopper. Johnny balanserer på ett ben. Det andre holdes opp av armen som slenger seg bak nakken hans. Dommerne studerer posisjonene. Til slutt er det motstanderen som får flertall av dommernes pekefinger. Johnny smiler og gratulerer motstanderen. Idet han forlater catwalken, klapper søsknene ham på ryggen og roser innsatsen. Ansiktsuttrykket hans er helt nøytralt.

Meraki

Johnny løper backstage. Der dekkes nakne kroppar i gullmaling og brystvorter danderes med perler og lenker av gull. Han bytter ut det helsvarte antrekket med en rød jumpsuit i blonder og slenger en gul skinnjakke over skuldrene, før han haster ut til familien sin for å heie på de resterende barna som kjemper om trofeene. Ikledd rødt og gult, fargene til the House of Meraki, står han side om side med de andre barna og heier frem familiemedlemmene. Og motstandere. Også de han nettopp tapte mot. Uansett hva som skjer på catwalken, lever han opp til betydningen av ordet «meraki»: å legge en bit av deg selv i det du gjør – med sjel, lidenskap og kreativitet.

universitas@universitas.no

Lidenskap: Ikledd familiens farger, rødt og gult, bader Johnny i glansen av balletts siste minutter.

DEBATT

debattredaktør: **Endre Ugelstad Aas**
debatt@universitas.no 901 95 375

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

På diett

– Jeg er trøtt, letargisk og drømmer om kjøttkaker, skriver Under Dusken-journalist Vegard Holt Sannesmoen etter tre dager med ren fruktdiett.

Nei, bananer og appelsiner til middag er ikke noe for en trøndersk kraftkar:

– Frukt generelt inneholder veldig få kalorier, og det regelrette volumet som må konsumeres bare for å nå en kalorimengde som nærmer seg dagsbehovet til en mann på nesten hundre kilo, er inhumant, konstaterer Sannesmoen.

Etter å ha trøkket i seg enorme mengder bananer og druer, kommer nederlagene, som han sier, på løpene bånd:

– Jeg har hodepine og konsentrasjonsproblemer, er svimmel og sulten hele tiden.

Vel herr Sannesmoen, jeg vet ikke om dere har nyhetstørke der oppe i Trondheim, men at du tar rollen som studentjournalist på alvor, er det ingen tvil om. Neste gang dere ikke har så mye å skrive om, foreslår jeg lavkarbo eller 5:2.

Stafett er stafett

«Bredde, mølleøkter og overganger skal sikre ny seier i Bergensbaneløpet», skriver NHHs studentavis K7 Bulletin. Om en drøy måned er det altså klart for 48. utgave av den tradisjonsrike stafetten mellom BI og NHH, og NHHs lag er godt i gang med forberedelse.

– Det blir veldig viktig for oss å sørge for at hele NHH er informert om stafetten, sier lederen for stafettlaget, Vetle Lunde, som forøvrig figurerer på alle de tre bildene i saken.

Etter en vellykket treningsleir på Tenerife vet NHHs stafettlag godt hva de må jobbe med framover.

– Vi skal jobbe videre med styrken vår, som er bredde. NHHs grunnnivå har alltid vært bedre enn BIs, og det må vi opprettholde.

For å bli med på løpet må man derimot gjennom et testløp:

– Det går rykter om at Svæveru’ har intern konkurranse hvor det er straff til de som ikke klarer testløpet under en viss tid, sier Lunde.

Av ren nysgjerrighet: Er det frykt eller treningsglede som drar dere over fjellet?

Mer bærekraft i høyere utdanning

Bærekraft

Ola Gimse Estenstad, leder for studentparlamentet ved Oslomet

En må satse mer på bærekraft i høyere utdanning. For å bedre dagens situasjon må man gi studenter mer ressurser til å klare seg gjennom studietiden. Ofte trekkes enkelttiltak frem for å vise at en «satser på studentene», mens man i realiteten putter et lite plaster på et åpent sår.

Noens ønsker om å studere på fulltid kan fort bli knust. De fleste studenter lever i trange kår og har enten jobb ved siden av studiene og/eller støtte hjemmefra. Den studentøkonomiske situasjonen blir fort avgjørende for om man velger å bli værende i høyere utdanning eller ikke. Staten burde ikke finansiere noe luksusliv for studenter, men et hvor man faktisk kan være fulltidsstudent slik undervisere oppfordrer til.

Tallene for ensomhet, gjennomføring og psykiske helseplager er bare noen av eksemplene på at den akademiske virksomheten i Norge ikke er bærekraftig. Realiteten er at en av tre studenter er ensomme, en av fire fullfører ikke på normert tid, mens fire av ti har psykiske plager. Regjeringen gjør ikke nok. I fjor høst innførte tidligere statsråd for høyere utdanning Iselin Nybø elleve måneders studiestøtte. Utviklingen går likevel for sakte, og studenter blir andregradsborgere

Staten burde ikke finansiere noe luksusliv for studenter, men et hvor man faktisk kan være fulltidsstudent slik undervisere oppfordrer til

i et land som vanligvis tar vare på de som trenger det. Vi må øke studentenes økonomiske rammer om vi ønsker en mer bærekraftig studiehverdag.

Boligmarkedet i storbyene hjelper heller ikke på. Høye leiepriser, mangel på studentboliger og et ustabil privat marked preger mange studenters livssituasjon. Når de elementære utgiftene krever en altfor stor del av inntekten, blir et lite handlingsrom enda mindre. Dekningsgraden av studentboliger har heldigvis økt, men i likhet med studentøkonomien har tempo vært for treigt. Universitet og høyskoler har kanskje det største ansvaret for å gjøre akademisk utdanning til et bærekraftig valg.

Det krever gode prioriteringer. Det krever at man har et studentdemokrati man oppsøker, utfordrer og lytter til, men også et bedre samspill mellom studenter og ansatte. Bærekraftsproblemene UH-sektoren står overfor må løses i ulike deler av sektoren. Kunnskapsdepartementet kan øke kravene de stiller til universitetene når det kommer til klimautslipp, bidra med finansiering til de grønne løsningene og samtidig kjempe for økning i studiestøtten. Håpet er likevel at institusjonene selv skal ta ansvar og løse en del av problemene de står ovenfor. I hvert fall frem til samfunnet kan stille opp. De som blir forhindret fra utdanning på grunn av økonomi, må møtes med forståelse. Samarbeid mellom institusjoner, mellom ledelse og mellom ansatte og studenter er derfor viktig fremover. Sammen vil man få til mer.

debatt@universitas.no

«How soon is now», HF?

Ifikk

Sindre Brennhagen, masterstudent i filosofi og nestleder i fagutvalget for filosofi ved UiO

Etter at ryktene i lang tid har hjemsøkt instituttets korridorer, har det blitt bekreftet at Ifikk (Institutt for filosofi, ide- og kunsthistorie og klassiske språk ved UiO) er i en dyster økonomisk situasjon. Denne kunnskapen har en god del besittet over en lengre periode, men ikke evnet, eller muligens ikke hatt lyst, til å formidle utad. Det er i lys av denne «nye» informasjonen vi etterspør klar tale vedrørende instituttets fremtidige prospekter, samt avkrever svar på hvorfor vi har blitt henviset til usikkerheten i uforutsigelig langdryg – potensielt ubestemt – tid. Fagutvalgene ser seg nå nødt til å oppsøke mediene for å tvinge elfenbenstårnet i tale.

Fagutvalgene ser seg nå nødt til å oppsøke mediene for å tvinge elfenbenstårnet i tale

det noensinne var ment å kommunisere dette utad, kan bare spekuleres i. Men det styrker ikke de ansvarliges kredibilitet, ei heller vitner det særlig godt om velviljen til å involvere studentenes representative organer. Det er ikke kun et skadeskudd for beslutningstagernes troverdighet per se, men en dolk i siden på det presumptive studentdemokratiet. På sett og vis er det som nå tilkjennegis oppklarende. Avlyste forelesninger, innskrenkning av emnetilbud, utsettelse av sensur, for ikke å glemme tydelig overarbeidete ansatte, fremstår ikke lenger som et mysterium. Endog, det gjenstår et verdenshav av ubesvarte spørsmål, der samtlige alluderer i retning av en negativ fremtid for instituttet.

Aller først: Er det vitterlig slik at instituttet vurderes lagt ned? Der- nest: Hvilke andre alternativer fremstår som potensielle løsninger? Videre: Hvor mye er det samlede merforbruket på, og hvordan vil studentene merke de iverksatte tiltakene i tiden fremover? Avslutningsvis: Vil studentene involveres i den videre prosessen?

Undertegnede stiller seg bak flere av punktene Herman Cappelen, professor i filosofi, fremla i sitt konfronterende innlegg publisert på Khrono (06.02.20). Det er en absurd ansvarsfraskrivelse å legge skylden for herværende krise på instituttstyret. Med forbehold om at Cappelens kritikk var vel hardslipt i kantene, var det like fullt et sårt tiltrengt, polemisk bidrag som for alvor fremviser omfanget av instituttets interne stridigheter.

Vi krever svar fra øverste hold – HF sentralt – enten de må strekke seg mot Platons idéverden for å nedhente evige økonomiske sannheter, eller kan tilby en oppsummering av tidligere rapporters prognoser. Det må bli slutt på den endeløse rykتهviskingen hvis allestedsnærværende, kakofoniske larm avføder intet annet enn usikkerhet hos den gemene studenthop.

universitas@universitas.no

Ukas tweets:

Vegard Flemmen Vaagbø @RBVegard
John Ertzgaard mener Erling Halaand har «hurtighetskompetanse». Kommunikasjonskompetanse, derimot - det er ikke så lett.

Nei, men med Jan Åge hengende etter seg 24/7 er det ikke alltid så lett å varte opp med de mest elegante formuleringene. For øvrig synes jeg «dryla te» er et utmerket uttrykk.

Norsk90tallsforsker @Norsk90tallsfo1
Mange har spurt meg om hva slags drugs jeg går på. Svaret er enkelt: radikal tverrfaglighet

Ofte er det kombinasjonen av ulike rusmidler som er mest skadelig.

Jarl Wåge @Jarlwaage
Skal langrenn nokon gong bli rettferdig, må det vere eitt smøreteam som smører alle sine ski.

Mulig det, men hadde det ikke vært enklere om alle bare gikk med smørefrie ski. De til 499,- fra Obs funker som bare rakkern!

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Estenstad tåkelegger debatten om kjønnspoeng

Kjønnspoeng

Tobias Lynghaug, leder i Høyres Studenter Kongsberg

Studentleder på Oslomet, Ola Estenstad, sier 19. februar i debatt på TV 2 at kvinneandelen på ingeniørstudier ved NTNU sank fra 50 prosent til 20 prosent da kjønnspoeng ble fjernet i 2016. Den jevne tv-seer vil kanskje ta det for god fisk uten å sjekke mer.

Jeg kunne sagt at i 2016 økte kvinneandelen med fra 25 prosent til 47 prosent på NTNUs ingeniørstudier. Begge deler er like riktig. Hva skjedde egentlig?

I 2016 sank kvinneandelen på opptak til femårige teknologistudier fra 37,5 prosent til 34,9 prosent. Altså 2,6 prosentpoeng nedgang. Så er det variasjoner innenfor porteføljen. Noen økte faktisk kvinneandelen voldsomt, mens en del andre program med overvekt av fagretninger som kan kalles petroleumsutsatt hadde stor nedgang. Estenstad unnlater også å nevne at det ene studiet han har sjekket tallene for, økte til 33 prosent igjen i 2017.

Petroleum er uansett et viktig stikkord. Hadde Estenstad sjekket søkertallene for ingeniør- og teknologistudier i perioden, ville han sett at det var generell nedgang i søkertallene til disse studiene under «oljekrisen» i hele Norge, og det enkelte år var større for kvinner. For ingeniør- og teknologistudier har kvinneandelen ligget ganske stabilt i sjiktet 20–30 prosent avhengig av om vi ser på treårig bachelor eller femårig master. Søkertallene er altså det egentlige problemet.

Er det mulig å finne noen oppgang i søkertall som entydig kan spores tilbake til kjønnspoeng?

Estenstad kaller kjønnspoeng et insentiv for å velge utradisjonelt. Men er det mulig å finne noen oppgang i søkertall som entydig kan spores tilbake til kjønnspoeng?

For ingeniørutdanning er svaret nei. Med innføringen av flere tiltak i samme tidsrom blir det vanskelig å måle effekten av hvert enkelt, spesielt med rekruttering som har en forsinkelse. Han fortsetter med at kjønnspoeng har virket positivt, blant annet for å få flere kvinner inn på ingeniørstudier. Oppgangen de siste årene har vært liten, og ser ut til å være frikoblet fra kjønnspoeng. Ser vi på kjønnsbalansen blant dem som får opptak til ingeniørstudiene, er den marginalt bedre enn i søkermassen, og en enda mindre andel skyldes kjønnspoeng.

Er det ikke rimelig å forvente at studentpolitikere som Estenstad i alle fall setter seg skikkelig inn i fakta, når de på riksdekkende tv argumenterer for at man skal fortsette å diskriminere på kjønn? Hvorfor er man så imot noe når det har så liten effekt? For min del er det en prinsipiell sak, og for dem som blir rammet har det en stor konsekvens. Likestilling handler om like muligheter, ikke likhet for enhver pris. Det skal ikke ha noe å si hvilket kjønn man er født med.

debatt@universitas.no

Ukas sitat

Jeg har vært i kontakt med veldig mange folk for å finne ut hva som er de reelle behovene. Det er promoting og møtemat

Leder for Velferdstinget i Agder Thomas Johnsen trekker i siste utgave av Unikum frem de to hjørnesteinene i foreningslivet på Sørlandet.

Det er uaktuelt å legge ned Ifikk som institutt

Ifikk

Beate Elvebakk, instituttleder ved Ifikk ved UiO

I et leserbrev den 19. februar [først publisert på nett, red. anm.] etterlyser masterstudent Sindre Brennhagen svar fra HF når det gjelder Ifikks fremtidige prospekter. Som dekan Frode Helland redegjorde for i Khrono 6. februar, er underskuddet i langtidsprognosen for Ifikk nå kraftig redusert. Dekanen har også nedsatt en arbeidsgruppe som skal utarbeide konkrete, langsiktige løsninger for å sikre Ifikks økonomi og ivareta forskningsfag og studier.

Når det gjelder mangelen på informasjon til studentene om Ifikks økonomiske situasjon, er det nok instituttet selv, altså meg, og ikke HF som er riktig adressat. Vi har åpenbart undervurdert studentenes informasjonsbehov. Dette kan jeg bare oppriktig beklage, og jeg ser at det er en dårlig unnskyldning at vi – åpenbart naivt – så for oss at studentene ville merke svært lite til de økonomiske

problemene. Vi har imidlertid gjort vårt ytterste for å opprettholde et godt tilbud til studentene, og vi tror vi lykkes med dette. De siste årene har vi innført flere ordninger som skal gi oss bedre inntrykk av studentenes opplevelser og synspunkter, som for eksempel mentor- og kullansvarsordninger. Gjennom disse ordningene har vi foreløpig ikke sett noen tegn til at den økonomiske situasjonen har endret studentenes opplevelse av studiet.

Vi gjennomfører også i disse dager en spørreundersøkelse blant alle førsteårsstudentene på Ifikk, der foreløpige resultater viser at en stor majoritet av studentene mener at undervisningsmengden er passe stor og kvaliteten på undervisningen god. Jeg vil gjerne oppfordre alle førsteårsstudenter på Ifikk om å besvare undersøkelsen. Siden det nå er åpenbart at studentene har behov for mer informasjon og medvirkning, vil vi gjøre den økonomiske situasjonen til en hovedsak i ledelsens forestående møte med fagutvalgene. I tillegg vil jeg oppfordre alle studenter som er opp tatt av dette eller annet på instituttet, til å ta kontakt med studentrepresentantene i Ifikks styre. Dersom man ønsker

å vite mer om driften av instituttet, er også alle styrepapirene tilgjengelig på Ifikks nettsider.

Jeg benytter anledningen til å videreformidle hva Frode Helland understreket for instituttstyret sist uke:

– Ifikks økonomi gikk bedre i 2019 enn i 2018, slik at merforbruket ble bygd ned.

– Det vil ikke komme noe krav om at Ifikks budsjetter skal være i balanse innen 2024.

– Det er viktig for fakultetet å ivareta alle de sterke miljøene på Ifikk.

– Exphil skal ivaretas på en forsvarlig måte.

– Det vil ikke bli aktuelt å bruke oppsigelser, oppløsning av instituttet eller flytting av fag som virkemidler for å løse den finansielle situasjonen.

Vi jobber aktivt sammen med HF for at den økonomiske situasjonen skal bli løst på en mest mulig skånsom måte, og det å opprettholde den gode kvaliteten på utdanningene er noe av det vi legger aller mest vekt på.

debatt@universitas.no

ANMELDELSER

anmelderredaktør: Selma Stormyren Larsen

anmeldelser@universitas.no

954 51 978

Utstilling:

Nye øyne å se med

Fotografiet er ikke lenger bare avbildninger: Henie Onstads
«New Visions» får deg til å stille spørsmål.

Fotografiet er mye mer enn bildene som henger på veggen din: Vi ser dem på gaten, vi bruker apper for å like dem, og vi har dem i pensumbøkene våre. Samtidig kan de føles meningsløse og overflødige fordi vi konstant eksponeres for dem. I utstillingen «New Visions» på Henie Onstad kunstsenter utforskes denne tematikken gjennom verk fra 31 forskjellige eksperimentelle kunstnere. Navnet er inspirert av New Visions-bevegelsen, forbundet med den tyske Bauhaus-skolen på tju- og tredvetallet. Nærmere hundre år skiller utstillingen fra bevegelsen, likevel forsøker begge å bryte med det tradisjonelle fotografiet og gi tilskueren nye øyne å se verden med. Men gjør den det?

Ulikt andre fotoutstillinger gjør mange av verkene mer enn å henge på museets hvite vegger. Med verket «Aporias» av Louisa Clement kan du se, høre og snakke til tre

Sara Cwynar: 96 Pictures of Sophie 1, 2 and 3.

digitale vesener via et par VR-briller. I tråd med tiden stiller verket spørsmål ved kunstig intelligens' dominans, og det på en interaktiv måte som etterlater deg med en tankevekker (og bustete sveis).

Maya Rochats fotografiske verk kan du derimot se og gå gjennom. Selve fotografiene er

bearbeidet kjemisk med ulike stoffer som gir dem et abstrakt uttrykk, før de blir printet i stor skala på materialer som papir, plast eller metall. De henger på veggene, ned fra taket, og ligger på gulvet. Hva motivene i fotografiene egentlig er, kan du derfor ikke se, men det gjør ikke noe – de fargerike og langstrakte flatene skaper et rom for tilsku-

eren å tre inn i, og det føles som om du blir dratt inn i fotografiens psykodeliske verden.

Samlet er «New Visions» en stor og variert utstilling, men er den verdt turen ut til Høvik? Imponerende nok klarer «New Visions» å underholde deg og problematisere samfunnsutvikling på en og samme tid. Takket være den gjennomførte kurateringen av 150 verk – med alt fra klassiske innrammede fotografier til fysiske installasjoner – skaper utstillingen i sin helhet

spennende opplevelser og inviterer tilskuerne til å delta. Det vide spekteret av verk kunne fort blitt rotete og uoversiktlig, mens realiteten er at de styrker hverandre. Om du ikke har nye øyne å se verden med når du går ut derfra – mye mulig – vil du i alle fall sitte igjen med sterke inntrykk.

Hege Bellika Hansen
anmeldelser@universitas.no

Falafel:

Ikke gå i falafellen

Falafel er mye mer enn noe man kjøper natt til søndag. Vi har testet og funnet den beste.

Tenker du, som meg, at falafel er en underverdig delikatess? Med sin sprø utside og saftige innside er det vanskelig å forstå hvordan den har blitt forbigått av kebab. En god falafel skal være som Greta Thunberg: hard på utsiden, grønn på innsiden og helst ikke dynket i mystisk hvit saus.

Falafel Me, 69,—

I et lite lokale i Storgata finner du Falafel Me. På veggen henger en plakett av Che Guevara, men anmelderne får knapt nyte synet før falafelen er servert – det tar kun fire minutter og gir et godt førsteinntrykk. Så til rullen: Først er det overveldende mye rødkål. Falafelen er sprø – så sprø at den smuldrer opp. Attpåtil er den mer gul enn grønn (en gul falafel inneholder rett og slett ikke nok persille). I nedre halvdel av rullen er det en overflod av mystisk hvit saus™, sylteagurk og fefferoni (en chility-

pe). Det siste er en fin overraskelse, men skulle vært mer jevnt fordelt. Alt i alt: Det beste med Falafel Me er Che på veggen.

New Beirut Kebab, 65,—

New Beirut ligger i Møllergata, i et stort lokale med mange kunder. Det merkes på tiden: Det tar åtte minutter før rullen er klar. Men den som venter på noe godt, venter ikke forgjeves. Det stemmer også hos New Beirut: Dette må være Oslos grønneste falafel! Grønn, saftig og sprø. I tillegg har de drøsset på med sylteagurk og persille. Eneste minus var det kalde brødet og at sausen tilsynelatende er en miks av ketchup og hvit saus.

Gazakjøkken, 75,—

Et steinkast unna Justisen ligger Gazakjøkken. I døren blir vi møtt med vennlig service, på anlegget spilles dempet arabisk musikk, og kundene virker som stamgjester. Anmelder forsøker å bestille falafelrullen uten løk – til stor forbauselse fra kokken: – Min bestemor sa at løk gjør øynene vakre!

Her får man ikke bare en rull til 75 kr, man får også skjønnhetstips! Når maten er klar, fire minutter senere, er det i varmt brød, med hummus og grønn falafel. Det er i tillegg kål, salat og mais. Helhetsopp-

levelsen er sterkest hos Gazakjøkken. Dra for falafelen, bli for viben.

Aida Khorami
anmeldelser@universitas.no

En debutroman som slår rot i deg

I *Rosehagtornen* kan man finne betydning i hvert minste blomsterblad.

Rosehagtornen

Forfatter: [Helga Songøygard Battin](#)

Forlag: [Samlaget](#)

I et hus på landet, fullt av planter, bor Tilia sammen med kjæresten Adrienne. Adrienne er yogafrelst og jobber som instruktør for kommunen, på skoler og sykehjem. Tilia jobber som resepsjonist; hun tar telefoner, svarer på mail og sorterer post. Samtidig strever hun med at samboeren er så sikker på sine valg i livet, mens hun selv er usikker på fremtiden.

Når følelsen av usikkerhet blir sterk, velger hun å omgi seg med plantene. Hun passer dem og gir dem navn: Det er palmen Olof og ripsbusken Ibsen. Venene til Tilia har også begynt å slå seg til ro. Et av venneparene venter barn, noe som vekker morsinstinktet i Adrienne. Men når Adriennes ønske om å få barn vokser seg sterkere, vokser Tilias ønske om å kjøpe seg et tre, en Rosehagtorn.

Boken skildrer strevet og usikkerheten som kommer med å bli voksen. Helga Songøygard Battin er en mester på å skildre hverdagen og unngår til enhver tid klisjeer. Hun skildrer det vanlige livet og alle de eksistensielle spørsmålene som dukker opp i en vanlig hverdag, og minner tidvis om Haruki Murakami. I likhet med Murakami, er Battins språk spekket med symboler og metaforer som gir fortell-

lingen nye lag.

Battin veksler mellom fortid og nåtid gjennom hele boken, som i tillegg er delt i to deler, sommer og høst, som sammenfaller med store forandringer i Tilias liv. Metaforene i boken er mange, og hvis du leter grundig nok, kan du finne betydning i hvert minste blomsterblad. Det finnes mange bøker som tar opp tematikken rundt usikkerheten ved å bli voksen, men *Rosehagtornen* skiller seg ut i mengden. Battin skaper en god balanse mellom å gi leseren nok informasjon til å kunne henge med i historien, samtidig som hun gir deg rom til å undre. Slik åpner hun for at leseren kan se koblinger til sitt eget liv.

Om du som meg elsker planter, melankoli (å la Kaja Gunnufsen) og tekster fulle av symbolikk, er dette garantert en bok for deg. *Rosehagtornen* er Battins første roman – det er en glitrende debut. Jeg gleder meg allerede til hennes neste.

Linea Bancel
anmeldelser@universitas.no

Motgift mot helseangst og kvakksalveri

Kanskje du er frisk? er opplysende nok til å fungere bedre enn beroligende piller for alle lesere med helseangst.

Kanskje du er frisk?

Forfatter: [Kaveh Rashidi](#)

Forlag: [Vigmstad & Bjørke](#)

Sjanger: [Populærvitenskap](#)

De fleste mennesker kjenner av og til på en redsel for ulike sykdommer – noen oftere enn andre. Lege Kaveh Rashidi har skrevet en pedagogisk bok om hvorfor det er liten grunn til å la helseangsten dominere livet ditt. Selv om konklusjonen til Rashidi i de fleste problemstillinger er «stol på helsevesenet og følg livstilsrådene fra myndighetene», går han ikke i fellen av å romantisere vestlig medisin. Han peker på en rekke mangler og kunnskapshull, og bruker dette som dokumentasjon på at det ofte ikke er nødvendig å oppsøke behandling – som han viser at til og med kan gjøre ting verre.

Det presenteres noen enkle råd for hvordan en kan leve sunt og med det forebygge sykdom, men dette er ikke bokas hovedanliggende. Til det er for mye ny og spennende forskning utelatt. I stedet forsøker Rashidi å basere seg på den kunnskapen fra medisinfaget man er mest sikker på, og det er kanskje mindre enn mange tror. *Kanskje du er frisk?* består også av en rekke historier fra Rashidis egen erfaring som fastlege og student, med henvisninger til forskning og statistikk om nordmenns helsesituasjon. Bruken av menneskelige historier er et godt grep som gjør boka lett og fornøyetlig å lese.

Som regel er stilen balansert og forskningsbasert, men i ett tilfelle beskriver Rashidi hvordan han avfeier en pasient som ønsker å forebygge kreft med soppen chaga. Han erklærer: «Dette er bare søppel!» – et besynderlig avvik fra de stadige påminnelsene om hvor lite vi kan være sikre på innen medisin, og særlig ettersom det også foregår forskning på helseeffekter av chaga ved Universitet i Oslo.

En stor del er viet en gjennomgang av forskningsdesign for hvermannnsen, slik at pasienter kan få bedre forståelse for medisinsk forskning. Dette er viktig folkeopplysning, ikke minst når Rashidi setter kunnskapen i sammenheng med alternativ behandling. Her kommer det frem mye sjokkerende og – for meg – ny kunnskap. Noen eksempler er at alternative behandlere (kvakksalvere) får fritak fra å betale moms, og at norske apotek selger en rekke tilskudd som uten vitenskapelig belegg hevder å virke, men som oftere faktisk kan gi alvorlige bivirkninger. Rashidi lykkes som regel svært godt i sine forsøk på å avfeie myter og berolige leseren, uten samtidig å overdrive eller renvaske vestlig medisin. Sistnevnte er nemlig langt fra perfekt, men det er tross alt det beste alternativet vi har.

Mikkel Ihle Tande
anmeldelser@universitas.no

Selma Stormyren Larsen, anmelderredaktør

Universitas anbefaler

From Scratch – The Plague

«*Maybe I am the plague*». Heller kuren :-)

Cezinando – Rosa sky

Alt som er blitt sagt om Cezinandos nye plate er sant

Kamara – 20 Something

«*How to get up in the morning, tell me*». Ja, sånn er det, dere. Og sånt blir det visst kule låter av.

LÛT – Mersmak

From Scratch, Kamara og LÛT spiller på by:Larm, søt musikk for den med billett!

Kulturkalender uke 9

BY:LARM!	27/2-29/2	Filosofen inviterer: Vetlesen og Popovac om tilgivelse	27/2
Sola skinner, svarttrosten synger, og årets første oslofestival er her – det er vår. Enten du bruker by:Larm-helga på å løpe febrilsk mellom Parkteatret, Krøset og Rockefeller, eller bare rusler mellom Blå og Ingensteds med henda i lomma og siggen i kjeften, kan du få med deg et tjuetalls konserter. Og samtidig slå et solidarisk slag for sekstimersuka. Helga starter torsdag.		Hva sier psykologien om tilgivelse – er det sunt å tilgi? Finnes det forbrytelser som er hinsides tilgivelse? Professor i filosofi Arne Johan Vetlesen har invitert psykologspesialist Zemir Popovac til samtale om tilgivelse.	
		Hvor: Deichman Majorstuen	
Litteraturens dårlige mødre	4/3	Når: 18.00	
Etter en utsvevende helg følger naturligvis en oppstrammende uke. Men hold lilleørdag hellig og ta turen til Blå for å mate skallen med åndelig påfyll og kjeften med øl. Panelet, bestående av forfatterne Julie Stokkendal og Monika Isakstuen og professor i psykologi, Siri Erika Gullestad, prater om litteraturens dårlige mødre og hore-madonna-paradokset i lys av psykoanalytisk teori. Møt opp, udannede slabbedasker!		Loppemarked på gamle Deichman	29/2-30/2
Hvor: Blå		Vi har kommet til spaltens ukentlige loppemarkedtips, denne gangen på vårt gode, gamle hovedbibliotek, sist inntatt av kalde og tissetrengte ungdommer med sterke følelser for Deichman eller klubb. Men atter er det bøker, bøker, bøker som skal fylle (tom)rommet. I lange baner. Kom og kjøp. Ekte vare. Billig penge.	
Når: 19.00		Hvor: Gamle Deichman	
CC: 50,–		Når: Lørdag og søndag 12.00–16.00	

Torjus Augestad Ambjør, journalist i Universitas

[Ukas anbefaling](#)

Tikk tusen takk

Hvem: [Deg!](#) Hva: [Det er lov å komme for sent](#) Hvorfor: [Verdsett søvn](#)

Nå er det på tide å trekke fram en nedslått hverdagshelt. En du faktisk bør tørre å kalle en venn. Joa, han skaffer deg trøbbel og får deg til å stille spørsmål ved hvorvidt du i det hele tatt er kapabel til å bo hjemmefra. Men innerst inne vet du at du er glad i ham. Og det er det på tide å vise. Smilende tar han imot alle banneord i boka, vel vitende

om at hans oppdrag er utført. Med en tilfreds summelyd maler han i lomma di på vei til forelesningssalen. Du hater at du elsker ham, men når hodeputa er blitt erstattet med «Sokrates' fotspor: filosofi- og vitenskapshistorie», vet du mer enn noen gang at du trenger ham. Så la oss takke, hylle og elske en glemt redningsmann, slumreknappen.

Aksel Rogstad, journalist og korrektursjef i Universitas

[Ukas advarsel](#)

God bless!

Hvem: [Amerikansk valgkamp](#) Hva: [Du som skal ha eksamen](#)
Hvorfor: [Du får ikke Obamacare på eksamen](#)

Da var det omsider valgår igjen – og nei, jeg snakker ikke om Stortinget. Vi skal til drømmernes rike, demokratiets stolte sirkus, selveste trafikkulykken som du vemmes dypt av, men likevel ikke klarer å snu blikket vekk fra: Demokratene skal utpeke president Donalds utfordrer, og hvilken storslått affære! En gammel sosialist mot partimaskineriet, jøss, skandale på valgnatten i Iowa,

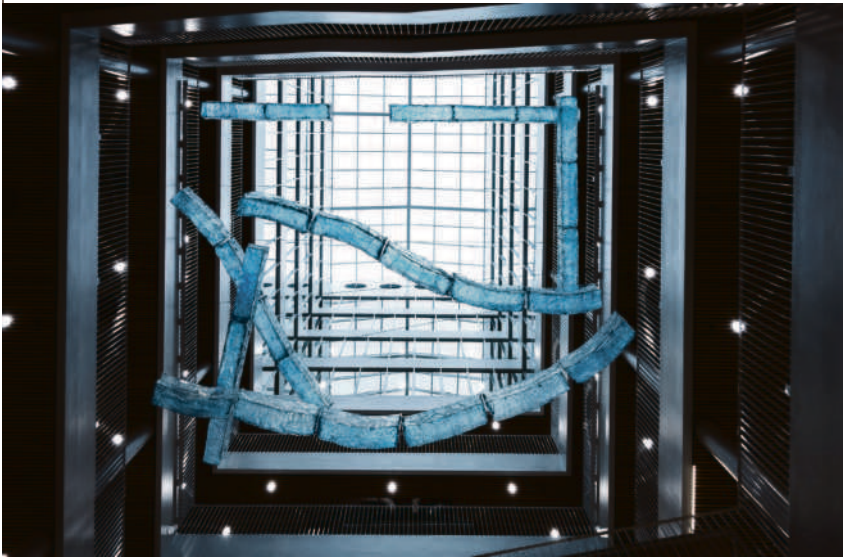
jasså, en ultrariking som kjøper seg inn i ellefte time, fortell meg mer– NEI! Stopp. Dette er galskapens malstrøm. Eksamen står for dør, og denne hypnotiske forestillingen gir slipp først neste semester. Ikke lur deg selv til å tro at å studere meningsmålinger i Utah er fornuftig bruk av tid. Snu mens du ennå har dybdesynet i behold. Din forstand står på spill.

Lovlig godt gjennomført

Arkitekter og byutviklere skryter det opp i skyene, og jusprofessorene like så. Men hvor studentvennlig er egentlig det nye jusbygget Domus Juridica?

Med sin praktiske beliggenhet rett ved Tullinløkka trikkestop, har jussen beholdt sin sjel i hjertet av Oslo sentrum – på god avstand fra det prektige Blindern. De fremtidige juristene er noen av de mest flittige studentene i Oslo, og krever følgelig gode arbeidsforhold. Det nye Domus Juridica har fått gjennomgående skryt for både sin arkitektur og innredning, men hva mener studentene om det splitter nye bygget?

Fra bunker til himmelhøyde

– Mister man en mobil ned her, kan det gå skikkelig gærent, sier en engasjert jusstudent. Hun står i sjette etasje og ser rett ned på kantine i det nyåpnede jusbygget. Byggets mange vinduer og luftige innredning gjør atmosfæren lys og åpen. En stor kontrast til jusstudentenes forrige hovedbygg, Domus Nova, som minnet mer om en forstørret bunker. Jusstudentene får endelig oppleve dagslyset, på tross av lange dager innendørs med hodet ned i *Norges lover*.

Når det er sagt, ser enkelte ut til å være bekymret over sikkerheten til medstudentene som måtte velge å nyte lunsjen i «Retten» – jusstudentenes etterlengtede kantine.

Det åpne luftrommet mellom byggets mange etasjer skaper tanker om skader og erstatningsansvar, som kan gjøre enhver jusstudent skjelve. Frykten for å miste en mobil i hodet på en medstudent er både reell og forståelig.

Domus Juridica

- + 23 undervisningslokaler: hvorav 2 kursrom med pc-er og 2 større auditorier
- + 41 kollokvierom og kollokviesofaer
- + Biblioteket, Infosenteret og Juriteket vil samles i 2. etasje
- + Kantine og sosiale soner i 1. etasje
- + 900 lesesalsplasser, 250 sitteplasser i kantine, 100 sitteplasser rundt atriet i bygget. Totalt 2500-3000 tilgjengelige sitteplasser for studenter i bygget

Kilde: Universitetet i Oslo

Alle foto Bjørnar Morønning

Kvalitet fremfor kvantitet

Med over 3700 leseglade studenter å huse har Domus Juridica påfallende få leseplasser å tilby – rundt 900. Hvordan regnestykket skal gå opp, får eksamenstiden vise. Etter som førstemann til mølla-prinsippet rår, er det bare én ting å si: Se opp, Blindern! Fra og med april kommer lovbøkene og Parajumper-kåpene for å infiltrerer de litterære analysene og filosofiske resonnementene deres.

Tross få lesesaler er det likevel ingenting å utsette på kvaliteten. Salene strekker seg fra andre til sjette etasje, med symbolsk og ærverdig utsikt ut mot Urbygningen i Karl Johan.

Kollektiv læring

– Vi synes bygget er dødsbra, bortsett fra at renholdet kanskje ikke er helt ideelt, forteller en gruppe studenter. De har samlet seg i et av byggets mange kollokvierom, som det i motsetning til lesesaler har blitt satset stort på. Med tv-skjerm og whiteboard-tavle legges det opp til mer bruk av teknologi i selvstudiet.

Fakultetet ønsker at jusstudentene skal jobbe mindre alene, og at læringen i større grad skal skje i fellesskap. Denne ambisjonen kommer også til syne i byggets seminarrom, som er utformet i en hesteskoformasjon slik man husker det fra barneskolen. Nostalgien fra de tidlige skoleår stopper imidlertid ikke der – Domus Juridica har også tatt de klassiske overheadene til sitt hjerte.

Fakultetet ønsker at jusstudentene skal jobbe mindre alene, og at læringen i større grad skal skje i fellesskap. Denne ambisjonen kommer også til syne i byg-

Kunsten og jusen
Jusstudentene virker fornøyd med det splitter nye bygget de har til rådighet. Med Domus Juridica har man våget å tenke nytt, samtidig som man har både brukervennlighet og estetikk i god behold. Flere kunstnere har bidratt til å pryde bygget innvendig, deriblant Marianne Heier. Med sitt høyst politiske kunstverk som er plassert på biblioteket, valgte hun å donere nesten hele produksjonsbudsjettet til Noas (Norsk organisasjon for asylsøkere). Det hever byggets gode omdømme ytterligere.

Og helt til slutt over til spørsmålet som alle lurer på: *Hvorfor* er tastaturene på datarommet så utrolig små?

Synnøve Berg Meisingset
anmeldelser@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no

Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

EVENT.

DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A
0571 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
Dj og artister: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydde løsning er som passer ditt budsjett.

TRAMPOLINEPARK

I Gud Faders hender

I denne ukens Universitas kan du lese at NLA Høgskolen ligger i bunnsjiktet over antall studenter som drar på utveksling. Forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim (H) mener universitetene og høyskolene må forbedre utvekslingstilbudet og bli flinkere til å gi ut informasjon. Men Ad Notam-redaksjonen har innsikt som tilsier at Asheim sin oppfordring

har blitt overkjørt: Jesus har tatt styringen. Andreårselev ved NLA, Kirsten Kristebom uttaler gjennom en papyrusrull at hun tok Matteus 6: 5 13 for bokstavelig. Dermed fylte hun ikke engang ut søknadsskjemaet.

– Det stod at jeg skulle gå inn i mitt værelse, lukke min dør og be til Far som er i lønndom. Men pappa skulle ikke få lønn før uken etterpå, sier Kristebom. Hun vurderer nå å saksoke Den hellige ånd for brudd på markedsføringsloven, men ønsker ikke å kommentere ytterligere med tanke på faren for å bli felt for blasfemi. Ad Notam taler ikke i tunger, og har dermed ikke greid å få en kommentar fra Den hellige treenighet.

Ukas studentvin

MED SNEGLEFART INN I MIDDELMAÅDIGHETEN:

Ukens vin er en Chenin Blanc fra Sør-Afrika. Vinen er produsert på gamlemåten, uten tilsatt butikkgjær, men med naturlig gjæring. Dette er en litt mer omstendelig prosess som skal få frem litt mer spenstige smaker. Denne prosessen tar seks måneder sammenlignet med den enkle lettvinvarianten, så forventningene var store da vi åpnet den. Førsteintrykket er litt skuffende. Vinen er relativt tam, og smakene vi ble lovet, glimtet med sitt fravær. På den lyse siden er den balansert og fruktig. I motsetning til mange av de andre vinene vi har testet, er den ikke for søt! Ett panelmedlem savner reker til vinen. Alt i alt, en allsidig og lettdrikkelig vin, men kanskje ikke den mest spennende.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

False Bay Chenin Blanc 2019

Pris: 139,90 kroner

Land: Sør-Afrika

Alkohol: 13 prosent

Øyvind Halsøy, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Pungmeis Hakkespett

Kokain på baksiden av Universitas

I dagens Universitas har en halvflink jusstudent anmeldt det splitter nye Domus Juridica. En veldig flink jusstudent, Anna Biermann, mener jussen har en lang vei å gå når det kommer til å forberede studentene på arbeidslivet. Hun har erfaring fra advokatfirmaet Bahr og ringte studiedekan Ragnhild Hennum for å gi sine tips.

[Ring, ring...]
– Hei, jeg heter Anna Biermann og er jusstudent på fjerde året. Jeg har noen innspill til det nye jusbygget vårt.
– Hm? Du kan godt sende innspill på mail altså.
– Nope, vi tar det per telefon! Jeg har selv vært trainee i advokatfirmaet Bahr, og jeg tenker at Domus Juridica har litt å lære.
– Hva er det du ringer for sa du?
– Jeg har innspill til jussen. For det første er det ganske merkelig at dere har en takterasse som kun er tilgjengelig for dere ansatte?
– Det er INGEN ingen høye arealer som er tilgjengelig for studenter. Dette er felles reglement på hele universitetet, så dette får jeg ikke gjort noe med.
– Men vi studenter er jo glad i å nyte et glass Cremant, Champagne og lignende vi også. Kunne vært hyggelig

for oss å kunne ta fredagsvorset før vi stikker på Nox på den terrassen?
– Jajajaja, alt det har jeg stor forståelse for. Men sånn er reglene på Universitetet. Takterrassene er ikke tilgjengelig for studenter.
– Javel, men en annen ting. I Bahr er det skikkelig dress code. Det er Armani-dress eller UT liksom, ha ha. Er dette noe dere kunne vurdert på jusstudiet?
– Hva? Hahahaha, neei.
– Dette handler jo om å gi studentene et litt mer realistisk bilde av arbeidslivet, tenker jeg?
– Jaaa, deeeet arbeidslivet er nok veldig ulikt ettersom hvor det er. Men du må gjerne ta opp spørsmålene dine på JD7.
– Hva er det? Okei, men tilbake til det nye bygget. Har du tenkt over hvordan dere legger opp til at jusstudentene skal bli erstatningsansvarlig,

eller?
– Ehm, for hva?
– Altså, lener man seg litt over rekkverket i sjette etasje – aner du hvor lett det er å miste noe ned i hodet på de som sitter i kantinen? Det lukter erstatningsansvar på lang vei!
– Hmmm ... Dette er vi i dialog med huseier om, om det eventuelt skal sikres. Vi har tenkt på det.
– Men hvor er det beste stedet på Domus Juridica å snorte, forresten?
– Hm ... Hahaha. Det tror jeg nok er på baksiden av Universitas.
– That's right! Til slutt, vil du vurdere din stilling som tvillingsøsteren til Vidar Villa?
– Hmm ... Er det mulig å søke den stillingen eller?
– Det hadde vært litt merkelig ... Vi snallast!

GABRIEL QUIZLESIAS

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

- 1. Hvem vant i helgen den første utgaven av NRK-programmet Maestro?
- 2. Billie Eilish har nylig sluppet sitt bidrag til James Bond-serien. Hva heter filmen som snart kommer ut?
- 3. Og hvilken Bond-film er den eneste med en nordmann bak musikken?
- 4. Denne norske storheten ga nylig ut albumet «Splid». Hva heter bandet?
- 5. Hvordan staver man henholdsvis fornavnet til Nansen og Wilborn?
- 6. Hvem spilte råne-karakteren Fridtjof fra Ytre Enebakk?
- 7. Han var også delaktig i flere Olsenbanden-filmer. Hva het rollen hans?
- 8. Hvilket kjent bygg holder til på Bellevuehøyden i Oslo?
- 9. Hvilket lands navn betyr Lille Venezia?
- 10. I hvilken by ligger området Venice Beach?
- 11. Til hvilke land grenser Liechtenstein?
- 12. Hva heter en person fra Tsjad?
- 13. Hva var originaltittelen til filmen «Da han møtte henne – eller vennskap og sex»?
- 14. Hva heter filmen fra 1999 der Billy Crystal spilte hovedrollen som psykiateren til en mafiaboss spilt av Robert De Niro?
- 15. «The Apartment», «Some Like it Hot», «Sunset Boulevard» og «Double Indemnity» er blant storsuksessene til denne avdøde Hollywood-legenden. Hva heter regissøren og manusforfatteren?

- 16. Sheffield United overrasker i år alle følgere av engelsk Premier League, og har nylig signert det norske stortalentet Sander Berge. Hva heter treneren bak suksessen?
- 17. Hva var navnene på de tre vise menn?
- 18. Hva heter det norske tennis-esset som nylig var første nordmann til å vinne en ATP-tittel?
- 19. En annen ung norsk utøver markerer seg i golfverdenen. Hva heter første nordmann til å vinne en PGA-turnering?
- 20. En tredje norsk utøver markerte seg sist helg med fem VM-gull i skiskyting. Hva heter hun?

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 - Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men det er kanskje ikke så rart siden du har en egen seksjon i biblioteket?

Rebus

av Frimann

HINT: Så lenge jeg lever her! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Pupp i rompe» Det klarte 1.klassens elite, Rojalistkontoret, BAB, Studentkonsulentene på ILOS, Uglebos tapre travere, Pupp i rompe, Raino`s pspjiker og PA Hermansen den rimelige